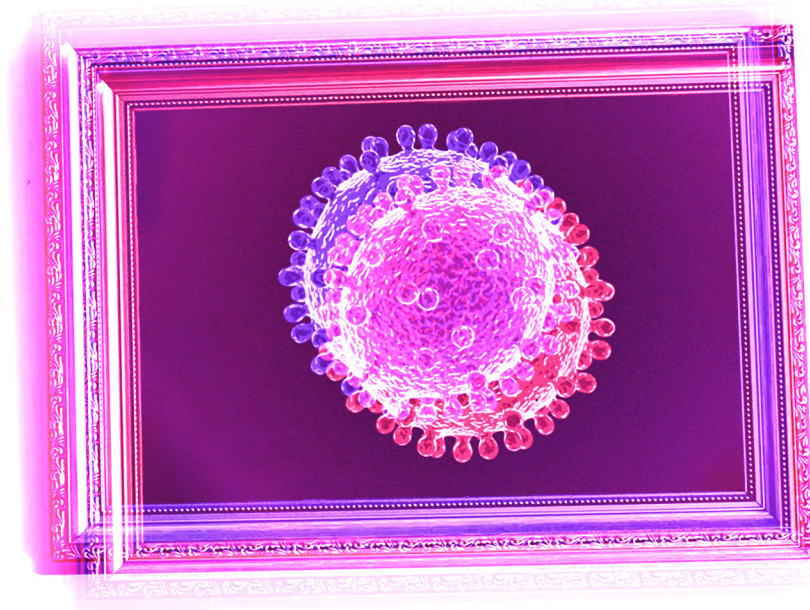

POLITISK FRAMING AF COVID-19 KRISEN

ET CASESTUDIE AF NYE BORGERLIGE OG SOCIALDEMOKRATIET

25. MAJ 2021
BACHELORPROJEKT I POLITIK OG FORVALTNING
RUCS SAMFUNDSVIDENSKABELIGE FAKULTET

VED VEJLEDER TORBEN BECH DYRBERG
AF IDA F. NOHNS 66215 / SIGURD L. SEERUP 66197 /
SIMON EIBYE 65940 / THOMAS D. BERNER-HANSEN 66017

RUC
Roskilde Universitet

Abstract

The purpose of this study is to examine ways in which the government, The Social Democratic Party (Socialdemokratiet) and The New Right Party (Nye Borgerlige) frame the political management of the Covid-19 crisis, given their recent growth in popularity in the danish polls. Given the complex and intricate nature of crises in the field of social studies, we find it interesting to develop an understanding of how the Covid-19 crisis in Denmark has paved the way for political framing-contests, and how these unfold. More specifically, this study seeks to illuminate how governmental and oppositional political actors utilize political framing, in order to legitimize their positioning and exploit their unique circumstances. The study uses three cases as analytical departures, all depicting different political conflicts regarding the political management of Covid-19, which unfolded between March 2020 and April 2021. Theoretically, the first analytical section is a framing analysis constructed on the theoretic basis of Robert Entman and Donald A. Schön, preceded by the second part which seeks to explain the strategic political nature of the frames in a crisis-oriented perspective through crisis exploitation theory.

In relation to the results, this study concludes that in case 1 the parties approximately utilize the same blame-strategy. The Socialdemocratic party used an exogenistic strategy, focusing the blame for the crisis on external circumstances being the virus. The new Right party subscribed to this reasoning in case 1 for legitimizing the act of shutting down most of the major public organisations in Denmark. In case 2 and 3 the study only concludes significant change in The New Right party's blame-strategy, as they substitute their exogenistic strategy for an endognistic strategy, by pinning the blame for issues regarding the Covid-19 crises on the government and other political parties in the Danish parliament. Furthermore, this change in blame-strategies led to a *blame-showdown* scenario, which ultimately gave rise to a possible elite rejuvenation in the form of popularity rise in the danish polls for both parties.

Notably, when drawing parallels between the examined frames from The New Right party in this study, and literature on the subject of right-wing populism discourse in Denmark, there are several consistencies regarding the ways in which they protest the 'political elite'. In the wake of right-wing populism increasingly impacting the global political landscape, there may be an argument in linking The New Right party's recent growth in popularity polls, to their usage of right-wing discourse during the Covid-19 crisis.

1. PROBLEMFELT	1
1.1 PROBLEMFÖRMULERING	3
1.2 ARBEJDSSPÖRGSMÅL	3
2. TEORI	4
2.1 FRAMING SOM TEORETISK FELT	4
2.2 ROBERT ENTMAN - FRAMING SOM REDSKAB	5
2.3 DONALD A. SCHÖN - GENERATIVE METAFORER	6
2.4 KRISEUDNYTTELSESTEORI - CRISIS EXPLOITATION THEORY	7
2.4.1 KOMMUNIKATIVE FRAMINGKONKURRENCER OG POLITISKE IMPLIKATIONER	8
3. METODISK DESIGN	11
3.1 HVORFOR NYE BÖRGERLIGE OG SOCIALDEMOKRATIET? - MAGTEN OG OPPOSITIONEN	11
3.2 FÖRSKNINGSSTRATEGI & CASEUDVÆLGELSE UNDER COVID-19	12
3.3 DOKUMENTANALYSE OG EMPIRI	14
3.3.1 DOKUMENTANALYSE	14
3.3.2 KATEGORISERING OG ANVENDELSE AF EMPIRI	16
3.3.3 KÖDNING AF DATA	16
3.4 ANALYSESTRATEGI	17
4. ANALYSE	20
4.1 ANALYSEDEL 1 - FRAMING AF COVID-19 HÅNDTERINGEN I DANMARK	20
4.1.1. FÖRSTE CASE: NEDLUKNING AF SAMFUNDET	20
4.1.2 ANDEN CASE: MINKSAGEN	29
4.1.3 TREDJE CASE - GENÅBNINGSFORHANDLINGERNE	37
4.2 ANALYSEDEL 2 - STRATEGISK POLITISK FRAMING AF COVID-19	43
4.2.1 FRAMINGKONKURRENCER	44
4.2.2 POLITISKE IMPLIKATIONER	47
5. DISKUSSION: NYE BÖRGERLIGE OG HÖJREPOPULISME	51
6. KONKLUSION	53
7. REFLEKSIONER	55
8. LITTERATURLISTE	57
8.1 BILAGSOVERSIGT	63
8.2 FIGURER	63

1. Problemfelt

Ved udgangen af 2019 registrerede WHO (*World Health Organization*) et mindre udbrud af virus i Wuhan regionen, Kina (WHO 2021). Virussen har i sit 17 måneders forløb spredt sig til størstedelen af verden, og blevet kendt under navnet Covid-19 (ibid.). Denne virus blev for mange mennesker en realitet i dansk sammenhæng den 11. marts 2020 da den danske Regering og statsminister, Mette Frederiksen, igangsatte en massiv nedlukning af samfundets centrale organer og aktiviteter såsom uddannelsesinstitutioner, offentlige arbejdspladser, kulturelle- og sociale forsamlings mm. (Statsministeriet 2020). På dette tidspunkt var det danske politiske landskab i store træk samlet bagved Regeringens beslutning, fra Nye Borgerlige til Enhedslisten, med målet om at inddæmme smitten og uddele økonomiske hjælpepakker til de hårdest ramte erhverv (Finansministeriet 2020). I denne forbindelse skrev Nye Borgerliges partiformand, Pernille Vermund, på partiets hjemmeside:

“Denne krise vil ikke give anledning til, at jeg eller Nye Borgerlige på nogen måde vil forsøge at slå politisk mønt på de fejl, som regering og myndigheder utvivlsomt begår og vil begå, inden vi kommer ud på den anden side” (Nye Borgerlige 2020).

Dette citat fra Nye Borgerlige som yderlig opposition vidner umiddelbart om en (midlertidig) politisk våbenhvile under den ekstraordinære krise. Det kommer dog som ingen overraskelse, at selvom samfundet i større grad står stille, bevæger det politiske landskab sig fortsat. Den siddende regering under krisen, Socialdemokratiet, er eksempelvis i meningsmålinger vokset til at være det mest populære parti i de sidste tre årtier med omtrent 33-35% siden sommeren 2020 (Berlingske 2020a; Voxmeter 2021).

Når dette er sagt, ses der dog flere eksempler på episoder, som vidner om en stigende mistillid til Regeringens håndtering af Covid-19 krisen, i særdeleshed blandt tilhængere af blå blok (Lindholdt & Petersen 2021: 7). Dette ses eksempelvis ved offentlige demonstrationer mod Regeringens Covid-19 håndtering. Hertil kan bl.a. nævnes voldelige demonstrationer med grupperinger som “Men In Black”, traktordemonstrationerne i forbindelse med minksagen i efteråret 2020 samt demonstrationer foran Christiansborg i forbindelse med epidemilovgivningen (Politiken 2021; TV2 2020a; DR 2021a).

Med udgangspunkt i denne udvikling, er vi særligt optagede af politisk adfærd og kommunikation fra danske partier, når der løbende opstår såkaldte *'politiseringsanledninger'* under krisesituationer. Disse anledninger tilvejebringer muligheder for politiske partier i oppositionen, at kritisere den siddende regering, og svinge pendulet i deres retning (Green-Pedersen 2012: 147).

I forbindelse med ovenstående er det særligt iøjnefaldende at flere partier i den danske opposition har oplevet massiv fremgang under Covid-19, såsom Nye Borgerlige, der har bevæget sig fra ca. 2 til 9 procentpoint i meningsmålingerne, i takt med forløbet af Covid-19 krisen (Voxmeter 2021). Dette studie fokuserer på Nye Borgerliges framing da der, parallelt med deres vækst, er forekommet en åbenlys ændring i deres italesættelse af Regeringens håndtering af Covid-19 som krisen er skredet frem. Vi har bl.a. bemærket at Nye Borgerlige i højere grad ved italesættelse af Regeringen anvender kritiske bemærkninger om deres politiske intentioner med krisen, modsat at fokusere på dens betydning for Danmarks sundhed, hvilket følgende citatet vidner om.

“Det står klart, at for Regeringen handler det efterhånden meget mere om at holde fast i magten, promovere statsministeren og fremhæve sig selv end om danskernes sundhed og trivsel.” (Nye Borgerlige 2021a).

Med denne udvikling in mente, ønsker vi via et kriseorienteret- og framingteoretisk perspektiv, at belyse hvordan Regeringen og oppositionen, med udgangspunkt i Nye Borgerlige, italesætter den politiske håndtering af Covid-19 krisen ved brug af frames og metaforer. Dernæst vil rapporten forsøge at ekstrapolere på resultaterne, ved at påpege mulige årsagsforklaringer til Nye Borgerliges vækst i meningsmålinger under krisen. For at tilgå problematikken og undersøge partierne, og særligt partiledernes framing af studiets udvalgte cases under Covid-19, vil der især lægges vægt på den politiske aktivitet på sociale medier såsom Facebook og instagram, samt transkriberinger fra relevante politiske taler og pressemeddelelser. Det forekommer i særdeleshed relevant at inddrage sociale medier såsom Facebook og Instagram i et framing-studie, da de over det sidste årti har overtaget rollen som den primære nyhedskilde for danske borgere, og siden betydeligt har udvidet skellet til traditionelle medier såsom TV og Radio (Newman et. al. 2020; Schröder et. al. 2020). I rapporten vil Nye Borgerlige henvises til som 'NB', og Socialdemokratiet som 'S'. Ovenstående refleksioner leder til følgende problemformulering.

1.1 Problemformulering

Hvordan har Socialdemokratiet og Nye Borgerliges framing af den politiske håndtering af Covid-19 udviklet sig i takt med krisens forløb, og hvorvidt kan denne være en forklarende faktor for deres fremgang i meningsmålinger?

1.2 Arbejdsspørgsmål

1. Hvordan har Socialdemokratiet og Nye Borgerlige framet den politiske håndtering af Covid-19, med udgangspunkt i framingteori udledt fra Entman og Schön?
2. Hvordan kan Socialdemokratiet og Nye Borgerliges framing af håndteringen af Covid-19, samt eventuelle politiske implikationer, anskues i et kriseorienteret perspektiv?
3. Hvorvidt kan der med udgangspunkt i Nye Borgerliges framing af Covid-19, drages paralleller mellem højrepopulistisk diskurs og krisens politiske implikationer?

2. Teori

I følgende afsnit vil der redegøres for det teoretiske felt omhandlende framing og kriseudnyttelsesteori. Dette indebærer først en generel skitsering af den teoretiske og litterære baggrund for brugen af framing som koncept i studiet. Dernæst vil rapportens hovedteoretikere præsenteres og redegøres for, med henblik på at belyse det teoretiske apparat, som anvendes i undersøgelsens analytiske afsnit.

2.1 Framing som teoretisk felt

Framing er et komplekst og omstridt begreb der rummer tværfaglige egenskaber og spænder sig over flere forskellige teoretiske områder, herunder bl.a. de sociologiske, psykologiske og lingvistiske felter (Scheufele 2014: 3). Essentielt omhandler framingteori om meningsdannelse blandt relationer, og bidrager til forståelsen af problemstillinger, ved enten at fremhæve eller udelade bestemte betydningselementer i en kommunikation (Olsson & Ihlen 2018: 1). Historisk set findes der flere tydelige eksempler på framings magt i politiske konflikter, såsom eksempelvis framingen af våbenkontrol i USA eller George Bush administrationens framing af 9/11 som startskud til, 'the war on terror'. Vi finder særligt framingkonkurrencerne relateret til klimadebatten interessant, hvilket løbende i rapportens teoretiske redegørelse, vil inddrages som en eksemplificering af, hvordan teorierne kan anvendes i praksis. Desuden bærer Covid-19 og klimadebatten begge præg af sammenlignelige karakteristika, herunder at de begge relaterer sig til problematikker med naturlige årsager, der skaber anledning for politisk debat samt behov for accelereret handlekraft.

Selvom litteraturen indenfor framing er bred og mangfoldig, så er en af de mest centrale værker indenfor moderne framingteori udviklet af Robert Entman, "*Framing: Toward clarification of a Fractured Paradigm*" (1993), hvilket søger at udvikle konkrete værktøjer, til at identificere og beskrive frames (Scheufele 2014: 3). Mere præcist kan hans definition af framing anvendes til at afdække hvordan frames kan udøve magt i det politiske liv (Entman 2015: 120). Som følge af Entmans værk, har andre teoretikere såsom Lakoff og Johnson, videreudviklet og søgt at belyse hvordan anvendelse af bestemte metaforer skaber grundlag for en specifik forståelse af den erfarede verden gennem framing. Dette har teoretikeren Donald A. Schön understreget, ved at tilføje generativ metaforisk sprogbrug, som et motiverende element for at få modtagere til at forstå kommunikative budskaber (Schön 1993: 1).

2.2 Robert Entman - Framing som redskab

Efter ovenstående skitsering af baggrunden for det framingteoretiske begreb, findes det yderligere relevant at udforske Robert Entmans definition, da hans teoretiske apparat kan bidrage med konkrete værktøjer til at udforske strukturen af frames. Dermed giver anvendelsen af Entman en særlig mulighed for at uddybe, forklare samt forstå NB og S' framing under Covid-19.

Et essentielt perspektiv i Robert Entmans teori, omhandler framing i politisk kommunikation og magtudøvelse. Entman beskriver hvordan politikere konkurrerer med hinanden om framing af emner at udøve politisk magt og dominere den politiske scene (Entman 2015: 119). Entman tillægger særligt framing begrebet stor magt indenfor den politiske verden, i scenarier hvor framingen bliver anset som værende positiv af befolkningen (Gamson 1992 i Entman 2015: 120). Robert Entman definerer framing som: "[...] *en måde at beskrive, hvordan en kommunikerende tekst udøver magt*", hvortil hans teori beskriver hvordan fænomener kan vinkles i forskellige kommunikative tekster (Entman 2015: 116). Dette gøres ifølge Entman, blandt andet ved at udvælge, udelade, negligere og fremhæve bestemte dele i kommunikationen, i forsøget på at påvirke den måde modtageren opfatter informationen (Entman 2015: 117). Særligt relevant for dette studie er Entmans konkrete værktøjer til at undersøge en frames struktur, hvilket gøres gennem fire forskellige elementer hvilket er; 1) definering af problemstillingen, 2) diagnosticeringen af årsager til problemet, 3) dragning af moralske vurderinger, hvori der tages stilling til hvad der er rigtig og forkert samt 4) anbefalede løsninger på problemet, hvortil man forudsiger effekten af denne (Entman 2015: 117).

Entman forklarer yderligere at diagnosticeringen af årsager, omhandler at identificere de faktorer der skaber problemet (Entman 2015: 117). Endvidere indebærer moralske vurderinger en evaluering af kausale aktører og deres effekter. Slutteligt vil en frame ofte søge at anbefale problemløsninger, og forudsige deres mulige effekter heraf. Entman understreger dog, at en frame ikke nødvendigvis indeholder alle fire elementer (ibid.). Et moderne eksempel på hvordan Entmans teori kan bidrage til at forstå aktørers framing af begivenheder, kan bl.a. ses i diskurserne relateret til skismaet mellem 'klimatosser' og 'klimabenægtere'. I forhold til definering af problemet, ville klimatosser her abonnere på tanken om, at global opvarmning truer biodiversiteten, forårsager klimakatastrofer og vil have fatale konsekvenser for menneskelig velvære på jordkloden. Omvendt ville klimabenægtere, negligere problemet og

benægte sammenhængen mellem disse faktorer. Hertil ville årsagerne til problemet for klimatosser, være forhøjet CO2 udledning grundet menneskelig adfærd samt anvendelse af fossile brændstoffer, imens at klimabenægttere ville argumentere for at klimaforandringer er naturlige og ikke kan relateres til menneskets opførsel. For at følge Entmans teoriapparat, affødes der oftest moralske vurderingsrammer, samt anbefalede løsninger på de opstillede problemstillinger, hvilket for klimatosser ville være reduceret klimaaftryk på individuelt og kollektivt niveau, imens at klimabenægttere ikke ville mene at der var behov for en løsning da problemet er irrelevant.

Udover de fire elementer i en frame, påpeger Entman yderligere i sin teori, at der i en kommunikationsproces findes mindst fire lokationer i processen som værende: afsenderen, teksten, modtageren og kulturen (ibid.). Denne undersøgelse vil dog afgrænse sig til framing i et politisk kommunikativt perspektiv fra NB og S, hvorved der primært tages udgangspunkt i afsenderen i form af S og NB som partier, samt empiri de direkte producerer.

2.3 Donald A. Schön - Generative metaforer

I sammenhæng med denne rapports teoretiske ramme som indledt ovenfor, inddrages Donald A. Schöns teoretiske overvejelser, som en overbygning på Entmans teori med fokus på generative metaforer (Schön 1993: 138). Entmans teori fungerer her som et skelet for rapportens undersøgelse af partiernes framing, imens Schöns generative metaforer inddrages med henblik på at tilføje et redskab, der kan forklare de kommunikative konstruktioner og værktøjer der ofte understøtter eller opsummerer en framing.

Schön beskriver en central pointe i hans teori ved: “[...] *the framing of problems often depends upon metaphors underlying the stories which generate problem setting and set the directions of problem solving.*” (Schön 1993: 138). Således videreudvikler Schön på Entmans teoretiske tilgang til analysen af framing, men anerkender samtidigt metaforers væsentlige betydning og indflydelse på faserne der beskæftiger sig med genereringen af problemstillingen, samt konkretisering af mulige løsningsforslag. I denne sammenhæng beskriver Schön, generative metaforer som egenskaber der ofte vil søge at udvælge elementer i en kompleks virkelighed, og via reorganisering søge at simplificere forholdene med henblik på at skabe en konkret og håndgribelig problemstilling (ibid.). Dermed afspejler generative metaforer overgangen fra “hvad der er” til “hvad der burde være” (Schön 1993: 147).

Det dog ikke, ifølge Schön, alle former for metaforer som besidder samme grad af betydning (Schön 1993: 141-142). Han mener det er nødvendigt at sætte fokus på, hvordan man analytisk kan differentiere mellem *generative metaforer* og andre metaforer (ibid.). Schön forklare at en generativ metafor giver anledning til en proces hvorved, to subjekter som førend opfattes, navngives, og forstås som vidt forskellige ting, sat i lyset af en generative metafor kan forstås i relation til hinanden på en ny måde (Schön 1993: 141-142). Der hvor generative metaforer adskiller sig fra andre former for metaforer, er grundet deres egenskab til at generere nye opfattelser, forklaringer, forståelser mm. (ibid.) For at følge eksemplificering som tidligere nævnt omhandlende ‘klimatosse-framingen’, ville en generativ metafor kunne eksemplificeres ved klimaktivisten Greta Thunbergs beskrivelse, af jordens klimamæssige omstændigheder som ‘a house on fire’. Denne metafor understøtter framingen af klimatosserne der omtaler den globale opvarmning som et presserende problem, der kun forværres medmindre man erkender faren med ilden (global opvarmning) i huset (jordkloden) og slukker det (sænker CO2-trykket). Denne generative metafor skaber dermed en anledning til en ny forståelse af klimakrisen, idet ild og bygning sættes i relation til klimaudfordringerne.

Denne måde at anskue konstruktioner af generative metaforer, forekommer i særdeleshed som et relevant analytisk redskab for denne rapport, med henblik på at undersøge de narrativer og udfordringer som NB og S hver især søger at associere med håndteringen af Covid-19 krisen.

2.4 Kriseudnyttelsesteori - Crisis Exploitation Theory

Som afrunding på rapportens teoriapparat, vil følgende afsnit beskrive en teoretisk gennemgang af kriseudnyttelsesteori (crisis exploitation theory). Denne vil i rapportens fungere som et politisk orienteret kriseperspektiv. Før der kan tales om kriseudnyttelse i en politisk kontekst, findes det nødvendigt at definere en krise i et teoretisk perspektiv. Hertil definere Boin, McConnel og t’Hart kriser som værende: “[...] *events or developments widely perceived by members of relevant communities to constitute urgent threats to core community values and structures.*” (Boin et al. 2009: 6). Ved denne definition er det vigtigt at notere problematikken relateret til kriser i deres optik, ofte består af en bred alsidig natur, hvilket ikke kan anskues som værende enkelt eller simpel (Boin et al. 2009: 6-7). Med dette in mente, er det netop forskellige opfattelser af kriser, samt den enkelte krises omstændigheder, som konstituerer grundlaget for at drage nytte af krisesituationen (ibid.).

Med henblik på at forstå sammenhængen mellem kriser såsom Covid-19, samt partiernes politiske udnyttelse af disse, har flere studier peget på den tætte sammenhæng mellem krisers indflydelse, og det politiske felt som de udspiller sig i (Birkland 2006; Boin et al. 2005; Resodihardjo 2006). Her kan der særligt henvises til Arjen Boin, Allan McConnell og Paul t'Harts arbejde, som sætter fokus på hvordan kriser skaber politisk rum for handling. Disse politiske rum kan medføre muligheder for politiske aktører til at redefinere problematikker, anspreke politiske innovationer og organisatoriske reformer, akkumulere popularitet samt angribe politiske modstandere (Boin et al. 2009: 3-4). I dette studie vil der primært fokuseres på redefineringen af problematikker, akkumuleringen af popularitet samt strategiske kampe mellem regering og opposition. Med andre ord, kan denne teori belyse hvordan politiske aktører søger, via frames, at konkurrere om at definere alvorligheden af en krise, dets årsager, ansvarsplacering for krisen, samt dets implikationer for fremtiden (Boin et al. 2009: 6).

Hertil skal det tilføjes, at måden hvorpå aktører kan udfordre og påvirke det politiske landskab, sker gennem det som omtales *the political game* (Boin et al. 2009: 13-14). *The political game* fokuserer på hvordan strategiske framingkonkurrencer mellem Regeringen og en form for opposition udspiller sig, hvilket særligt anvendes i denne undersøgelse (ibid.). Dette kunne eksempelvis være en dybere forståelse af hvordan partierne, anvender skyldpålægelse og fralægelse under framingkonkurrencer.

2.4.1 Kommunikative framingkonkurrencer og politiske implikationer

Centralt i kriseudnyttelsesteorien er skellet mellem to kommunikative framingkonkurrencer, hvilket udspiller sig i kølvandet af en krisesituation (Boin et al 2009: 8). Framingkonkurrencer kan her henvises til som en form for retoriske knudepunkter, hvor frames konkurrerer om meningsdannelse. Den første framingkonkurrence centrerer om begivenheders betydning og signifikans (Boin et al. 2009: 8-9). En krises betydning kan på denne måde f.eks. blive omtalt som værende, både signifikant og have alvorlige konsekvenser for samfundet af nogle aktører, men samtidigt også blive negligeret af andre aktører (ibid.). På denne måde konkurrerer forskellige aktører og frames om betydningsdannelse inden for begivenhedens signifikans, og herunder om at træde i karakter som den dominerende diskurs. Et eksempel på dette kunne være betydningen og vigtigheden af sundhedspolitiske tiltag i forbindelse med en epidemi, kunne tænkes at blive nedprioriteret på den politiske agenda, hvis der var en dominerende konkurrerende frame omhandlende andre hensyn end sundhedsmæssige konsekvenser.

Den anden framingkonkurrence fokuserer på kausalitet. Med dette menes der, at denne framingkonkurrence centrerer sig om fastlæggelsen af kausalitetsforbindelser mellem krisesituationens problematik og drivende aktører for problematikken (Boin et al. 2009: 11-12). Det centrale spørgsmål som stilles i denne sammenhæng er dermed *hvem* eller *hvad* driver de gældende begivenheder? (ibid.). Hertil findes der to centrale sfærer som påvirkes af udfaldet for kausalitetsspørgsmålet. Førstnævnte er politiske aktører, mens den anden er de eksisterende sæt af policies, politiske programmer, organisationer mm. hvor krisen finder sted (ibid.). Således kan populariteten af f.eks. en eller flere politiske aktører påvirkes negativt, hvis skylden for den skadende krisesituation pålægges som kausalforbindelse til disse aktører. Disse former for frames henvises til som endogeniserende (Boin et al. 2009: 12). Samtidigt understreges det, at specifikke måder at drage kausalitetsforbindelser i frames, kan anvendes som hjælp for nogle politiske aktører, da man eksempelvis kan exogenisere kriseskylden ved at pålægge årsagen på eksterne omstændigheder (ibid.). Denne kausalitetsstrategi kan hertil findes ved bl.a. at undgå negative effekter af skyldpåleggelse, i form af bl.a. negative effekter på legitimitet og popularitet (Boin et al. 2009: 13-14).

Som følge af disse politiske framingkonkurrencer, påpeger Boin, McConnel og t'Hart yderligere, at der ofte som følge af en given krisesituation vil fremkomme popularitetsmæssige konsekvenser på godt og ondt, også kaldet politiske implikationer (Boin et al. 2009: 16-17). Dette kunne eksempelvis være en permanent eller midlertidig reduktion i popularitet, fra en politisk aktør hvilket kaldes *elite damage*. Politiske aktører kan også opleve stillestående eller milde udsving i popularitet, alt afhængig af hvordan de undgår at besidde en central rolle i krisens skyldpåleggelse, omtalt som *elite escape* (ibid.). Afslutningvist påpeges det at politiske aktører også kan opleve midlertidige eller permanente positive følgevirkninger af kriser, hvilket kaldes *elite rejuvenation* (Boin et al. 2009: 17-18).

Critics Incumbents	Absolve blame	Focus blame
Accept responsibility	<i>I. Blame minimization: Elite escape likely</i>	<i>II. Blame acceptance: Elite damage likely</i>
Deny Responsibility	<i>III. Blame avoidance: Elite escape likely;</i>	<i>IV. Blame showdown : Elite damage, escape, rejuvenation all possible</i>

Figur 1: Politiske implikationsscenarier som følge af framingkonkurrencer

I ovenstående figur er der illustreret scenarier der kan opstå, som følge af framingkonkurrencer (Boin et. al. 2009: 14). Dette indebærer forskellige implikationsscenarier alt afhængig af, hvordan politiske aktører håndterer ansvar- og årsagspåleggelse under en krises knudepunkter. For at eksemplificere modellen, ville et scenarie med en politisk aktør der tager ansvar for problemstillingen, men pålægger en ekstern omstændighed årsagsforklaringen, oftest medføre en tilbagegang i popularitet (elite damage) (ibid.).

3. Metodisk design

Efter forudgående redegørelse af den teoretiske baggrund for dette studie, vil der i følgende afsnit udfolde sig en metodisk gennemgang af rapportens design, samt refleksioner om empirisk afgrænsning, caseudvælgelse, dokumentanalyse, forskningsstrategi og årsagsforklaringer for valg af NB og S som genstand for analysen.

3.1 Hvorfor Nye Borgerlige og Socialdemokratiet? - magten og oppositionen

For at tilrettelægge det metodiske grundlag for rapporten, er det nødvendigt at afklare, at denne rapport som grundlæggende antagelse ikke undersøger Covid-19 pandemiens konkrete indvirkning på politiske konflikter, men derimod som en årsag til en politisk krisetilstand, hvilket medbringer særlige muligheder for politisk handling. Dette betyder således at der fokuseres på hvilke politiske muligheder, en krise kan give anledning til, og ikke konkret på hvilke komplikationer Covid-19 skaber.

Som tidligere beskrevet kan krisesituationer give anledning til, at forskellige politiske handlerum kan opstå, som en regering og opposition kan forsøge at udnytte med henblik på bl.a. at redefinere problematikker, akkumulere popularitet samt angribe politiske modstandere (Jf. 2.4). Med henblik på dette vil Regeringen, herunder Socialdemokratiet (S), anskues som den magthavende instans, hvortil Nye Borgerlige (NB), anskues som en kritisk modpol, der søger at udnytte de politiske handlerum som opstår på baggrund af en krisesituation og regeringens håndtering af denne, med hensigten om strategisk at fremme sin position i det politiske landskab.

Hvordan kan det så være, at denne rapport finder NB som en særlig interessant figur i oppositionen modsat andre partier? Først og fremmest med henblik på oppositionen, skal det nævnes at der er flere partier, som har oplevet en markant vækst eller udvandring i den cirka 12 måneder lange kriseperiode under Covid-19 restriktionerne. Fremtrædende eksempler på dette er eksempelvis Venstre, som i meningsmålingerne blev halveret fra omtrent 24 til 12 procentpoint, og det Konservative Folkeparti der voksede fra 6% til omtrent 15%, hvoraf denne rapport ønsker at fokusere på NBs udvikling fra omkring 2% og op til 9% i meningsmålingerne (Voxmeter 2021; DR 2021b).

Det som adskiller NB fra Det Konservative Folkeparti og Venstre, og dermed gør dem særligt relevante, er at der i lavere grad kan tilskrives en forklaring på hvorfor NB er rykket i meningsmålingerne. Hertil påpeges diverse opinionsundersøgelser om stemmevandring at omtrent 9 ud af 10 af det Konservative Folkepartis nye tilhængere er vandret fra partiet Venstre over en kortvarig periode af cirka to måneder i starten af 2021 (Altinget 2020; DR 2021b). Denne udvikling kan her anskues som at være sammenhængene med en reaktion på interne udfordringer i Venstres parti, som udfoldede sig mellem oktober 2020 og januar 2021 (Berlingske 2021a). Disse tal og analyser leder til idéen om, at Det Konservative Folkepartis fremgang i høj grad kan tilskrives de interne stridigheder Venstre oplevede, hvorimod NBs fremgang umiddelbart fremstår mere kompleks. Eksempelvis har NB ikke oplevet en kortvarig og eksplosiv vækst ligesom Det Konservative Folkeparti, men er derimod stabilt steget over en 12 måneders periode. Desuden er NBs tilgang af stemmer i højere grad udgjort af stemmevandrere fra forskellige blå partier såsom Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Stram Kurs og særligt Dansk Folkeparti, hvortil der ikke kan udledes en enkelt direkte kilde til deres vækst (DR 2021b). Dertil sammenfalder NBs vækst umiddelbart med indledningen af krisens restriktioner, og udviklede sig i takt med krisens forløb, samt stoppede omtrent samme tidspunkt som forhandlingerne for udfasningen af samfundsrestriktionerne (Voxmeter 2021; DR 2021b). Disse overvejelser leder naturligt til spørgsmålet, om hvad der har været med til at forårsage NBs stabile vækst i vælgertilslutning under krisen, og om hvorvidt denne udvikling kan belyses ved at undersøge deres framing af S' håndtering af Covid-19 i de politiske handlerum som er opstået under krisens forløb.

For at afdække denne undren og dykke ned i problemets kerne, er der strategisk udvalgt tre cases som hhv. afspejler starten, midterpunktet og udfasningen af Covid-19 restriktionerne. Hensigten med dette design er at skabe et overblik over udviklingen af framingen fra begge partier, og muligvis kunne belyse en tendens eller udvikling i NBs framing, der kan bidrage til at forklare deres vækst i meningsmålingerne.

3.2 Forskningsstrategi & Caseudvælgelse under Covid-19

Ved konkrete metodiske beslutninger i rapportens metodiske design, ligger der nogle grundlæggende forskningsstrategiske antagelser, der fungerer som vejvisere for til- og fravalg ved case- og empiriudvælgelse. Først og fremmest har dette studie til formål at undersøge,

hvordan NBs politiske fremgang kan anskues i lyset af deres framing i forhold til S under Covid-19 krisen i Danmark. Dette ønskes undersøgt gennem en kvalitativ forskningsstrategi, hvor der fokuseres på at undersøge et større antal aspekter i dybden ved et mindre antal cases (Jensen & Kvist 2017:45). Den kvalitative forskningsstrategi har i denne sammenhæng fokus på at frembringe dyb viden om processer og helheder, med fokus på kompleksitet (ibid.). Mere præcist anvendes der i dette studie en forklarende og deskriptiv forskningstilgang. Disse former for undersøgelser er kendetegnet ved at undersøge, hvordan tingene hænger sammen, samt at forsøge at beskrive et aspekt, en proces eller et fænomen (Jensen & Kvist 2017: 46). Således søges der både at beskrive, hvilke politiske frames der anvendes af NB og S gennem framingteori, og endvidere muligt ekstrapolere fra studiets resultater til politiske implikationer og mulige sammenhænge mellem disse samt NBs politiske fremgang i lyset af Covid-19 krisen.

I dette studie fokuseres der på tre forskellige cases fordelt over en tidsperiode fra den 11. marts 2020 til den 22. marts 2021. Første case markerer startdato for den valgte tidsramme i undersøgelsen, og udgøres af Mette Frederiksens pressemeddelelse omhandlende nedlukningen af Danmark den 11. marts 2020 i forbindelse med Covid-19 (Regeringen 2020). Pressemeddelelsen var efterfulgt af omfattende Covid-19 restriktioner for den brede befolkning og erhverv i Danmark, og anskues dermed som en periode med stor samfundsmæssig forstyrrelse. I denne sammenhæng omtaler politisk kriseudnyttelsesteori, at disse store samfundsmæssige forstyrrelser i krisesituationer fungerer som startskuddet på politiske framingkampe (Boin et. al. 2009: 13). Dermed anskues Regeringens nedlukningstale den 11. marts som værende begyndelsen på framingen af Covid-19 håndteringen både fra S og NB.

Eftersom dette studie ønsker at undersøge udviklingen af den politiske framing, forekommer det naturligt at undersøge minksagen fra november 2020, da den periodisk afspejler et midterpunkt mellem den indledende nedlukning i marts 2020 og genåbningen i foråret 2021. Desuden var denne sag i særdeleshed præget af politisk konflikt og mediedækning, som følge af Regeringens lovbrud. Afslutningsvist var der tydelige ændringer i meningsmålingerne ved udgangen af november, da S oplevede deres laveste måling under Covid-19 på 29 procent, imens at NB oplevede et daværende nyt højdepunkt i partiets historie med 7 procent (Voxmeter 2021). Således findes det interessant at undersøge denne periode i lys af et kriseudnyttelsesteoretisk perspektiv.

Genåbningsforhandlingerne fra slutningen af februar og op til 22. marts 2021, markerer slutningen på den undersøgte tidsramme i dette studie. Aftalen indebar en faseplan for genåbningen af Danmark og udfasning af restriktioner i samfundet, gennem bl.a. krav om coronapas og anvendelsen af Covid-19 vacciner (Statsministeriet 2021). Hertil fulgte stor opmærksomhed på manglende deltagelse fra NB i aftalen som det eneste parti, hvortil NB også ytrede stor kritik af denne på flere medier (Nye Borgerlige 2021b; Berlingske 2021b; Jyllands Posten 2021). På baggrund af dette, og en pragmatisk vurdering af projektarbejdets tidsramme, vælges genåbningsaftalen som afsluttende case for Covid-19 forløbet i dette studie. Disse tre cases har dermed til hensigt at danne en metodisk ramme som omfavner og skaber et helhedsindtryk for udviklingen af S og NBs framing af Covid-19 håndteringen fra marts 2020 til marts 2021.

3.3 Dokumentanalyse og empiri

Følgende afsnits formål er at illustrere en skitsering af til- og fravalg for rapportens empiriske grundlag. Dette indebærer desuden argumenter og refleksioner for udvælgelsen af kilder, samt en begrundelse for anvendelsen af dokumentanalyse som central metode i rapporten.

3.3.1 Dokumentanalyse

Dokumenter og dokumentation står centralt når det kommer til studiet af det politiske liv i det moderne samfund (Triantafillou 2017: 125). Dokumenter kan i denne sammenhæng anvendes som et medium, der giver adgang til den virkelighed som dokumentet refererer til (ibid.). Der findes dog ikke en entydig definition af hvad der konstituerer et dokument, mens at dette studie vil afgrænse relevante dokumenter for analysen til elektroniske medier bl.a. i form af oplæg på partipolitiske hjemmesider, posts på sociale medier samt transskriberinger af taler fra politiske aktører (Triantafillou 2017: 126).

3.3.1.1 Afgrænsning af empiriske kanaler og aktører

I henhold til dokumentanalyse kan det ofte være udfordrende at frembringe tilstrækkelig argumentation for, hvorvidt de udvalgte dokumenter i rapporten tilstrækkeligt formår at belyse problemstillingen (Triantafillou 2017: 128). I denne sammenhæng er det særligt væsentligt at være kritisk overfor egne empiriske valg, ved at forholde sig til empiriens troværdighed, autencitet og repræsentativitet ift. problemstillingen (ibid.). Måden hvorpå denne rapport søger tilstrækkeligt at afdække disse behov, og indsamle relevant empiri for at besvare

problemstillingen, er ved at fokusere på; 1) hvorvidt dokumenterne afspejler partiernes framings, 2) hvilke platforme der er relevante, samt 3) hvor meget empiri der skal inddrages for tilstrækkeligt at afdække en case. Det primære mål for udvælgelsen af empiri i denne undersøgelse er hertil, at empirien skal formå at give et indblik i hvordan NBs framing af S' håndtering af Covid-19 har udviklet sig i takt med krisen, samt om deres politiske framing kan være med til at forklare deres væsentlige fremgang i meningsmålinger under krisen.

Først og fremmest ift. hvorvidt dokumenterne afspejler partiernes framing, er en essentiel pointe ved rapportens empiriske valg, at der udelukkende tages udgangspunkt i dokumenter som er produceret af repræsentanter fra S og NB. Dette indebærer relevante ministre- og ordførere på området af Covid-19 håndteringen fra begge partier. Dette afgrænses til henholdsvis Pernille Vermund (politisk ordfører og formand for NB), Lars Boje Mathiesen (sundhedsordfører for NB) og Mette Frederiksen (Statsminister og formand for S). Hvad angår udfordringen ved tilstrækkeligt at dække enhver case med empiri, søger denne rapport yderligere at udvælge centrale dokumenter for hver enkelt case og dernæst krydsanalysere samt perspektivere resultaterne til andet relevant dokumentation.

Der forekommer desuden nogle essentielle refleksioner for denne rapport, med henblik på systematiseringen af undersøgelsens datamateriale og herunder udvælgelsen af, hvilke empiriske platforme som skal inddrages i kraft af partiernes forskellige positioner i det politiske landskab. Dette skyldes bl.a. S' position som siddende regering, og NBs position som oppositionsparti tilvejebringer forskellige muligheder for kommunikation til offentligheden. Eksempelvis har S som magthavende instans adgang til statsstyrede kommunikative platforme, samt naturligt større opmærksomhed pga. deres autoritative positionering som siddende regering. Oppositionspartiet NB må derimod forventes at hvile deres politiske kommunikation på andre platforme. Her er det interessant at påpege deres omfattende aktivitet på Facebook, hvor NB i gennemsnit har skrevet 149,3 kommentarer pr. folkevalgte politiker i perioden 2017-2021. Til sammenligning ses Dansk Folkeparti som partiet med næstflest kommentarer pr. folkevalgte politiker med 45,4 kommentarer i gennemsnit (Analyse & Tal 2021: 8).

Med ovenstående afklaring in mente vil dette studie som primær kilde anvende S' direkte kommunikation via pressemeddelelser og pressemøder, hvortil der suppleres med sekundære kilder i form af opslag på diverse sociale medier. Når Regeringen indfører corona-restriktioner, afføder det forskellige reaktioner, som ses ved NBs aktiviteter på sociale medier som deres

primære kommunikationskanal, hvorfor disse inddrages i undersøgelsens analytiske afsnit som primær kilde.

3.3.2 Kategorisering og anvendelse af empiri

Dette afsnit indebærer en gennemgang af hvilke typer af data, der anvendes i dette studie, samt hvilke refleksioner der knytter sig til brugen og udvælgelsen af disse.

Først og fremmest hviler dette studies empiri i sin grundkerne på anvendelsen af sekundær kvalitativ og kvantitativ data. Med sekundær data menes der data som er skabt af andre, oftest med et andet formål end ens eget projekt (Rasmussen et. al. 2017: 81). Her skelnes mellem henholdsvis interne og eksterne kilder (ibid.). Interne kilder er ofte udformet med en hensigt der passer til en specifik enhed som f.eks. en organisation eller virksomheds udarbejdelse af mødereferater, regnskaber mm. (ibid.). Eksterne kilder oprinder derimod uden for de førnævnte rammer af en specifik enhed, og kan indebære data som f.eks. statistikker fra officiel side (f.eks. Danmarks statistik), tidligere akademiske undersøgelser, artikler, ekspertudsagn, blogindlæg mm. (ibid.). Med dette in mente, anvendes der i dette studie intern data fra de undersøgte partier, som findes i form af referater samt pressemeddelelser fra statsministeriet samt internt udarbejdede blogindlæg og opslag på sociale medier fra NB og S. Ydermere anvendes ekstern data i form af statistikker og datasæt, udarbejdet diverse organisationer. Sekundær data er i denne rapport primært valgt på baggrund af en teoretisk argumentation, baseret på Entmans framingteori som danner ramme for analysen (Jf. 2.2). Framingteori fokuserer i denne sammenhæng på kommunikative tekster som genstand for analyse, hvorved dette primært overføres til direkte kommunikative kanaler og intern sekundær data, i form af officielle pressemeddelelser, opslag på sociale medier samt blogindlæg fra de relevante aktører i analysen (ibid.) Ekstern sekundær data i form af bl.a. meningsmålinger og større kvantitative datasæt vil anvendes i studiet med henblik på valideringen og fremdragning af kausalforklaringer senere i analysen.

3.3.3 Kodning af data

Efter udvælgelsen af dokumenter, udførtes en kodning af den indsamlede data, med formålet om at sikre væsentlige aspekter til analysen. Kodningen af de udvalgte dokumenter blev udført med afsæt i relevante teoretiske begreber, og dermed tager denne undersøgelse udgangspunkt i en deduktiv kodning (Olsen 2003: 78). Dette er gjort for at systematisere de anvendte

teoretiske begreber udformet af Robert Entman og Donald Schön, som derefter danner rammerne for undersøgelsens analytiske afsnit.

3.4 Analysestrategi

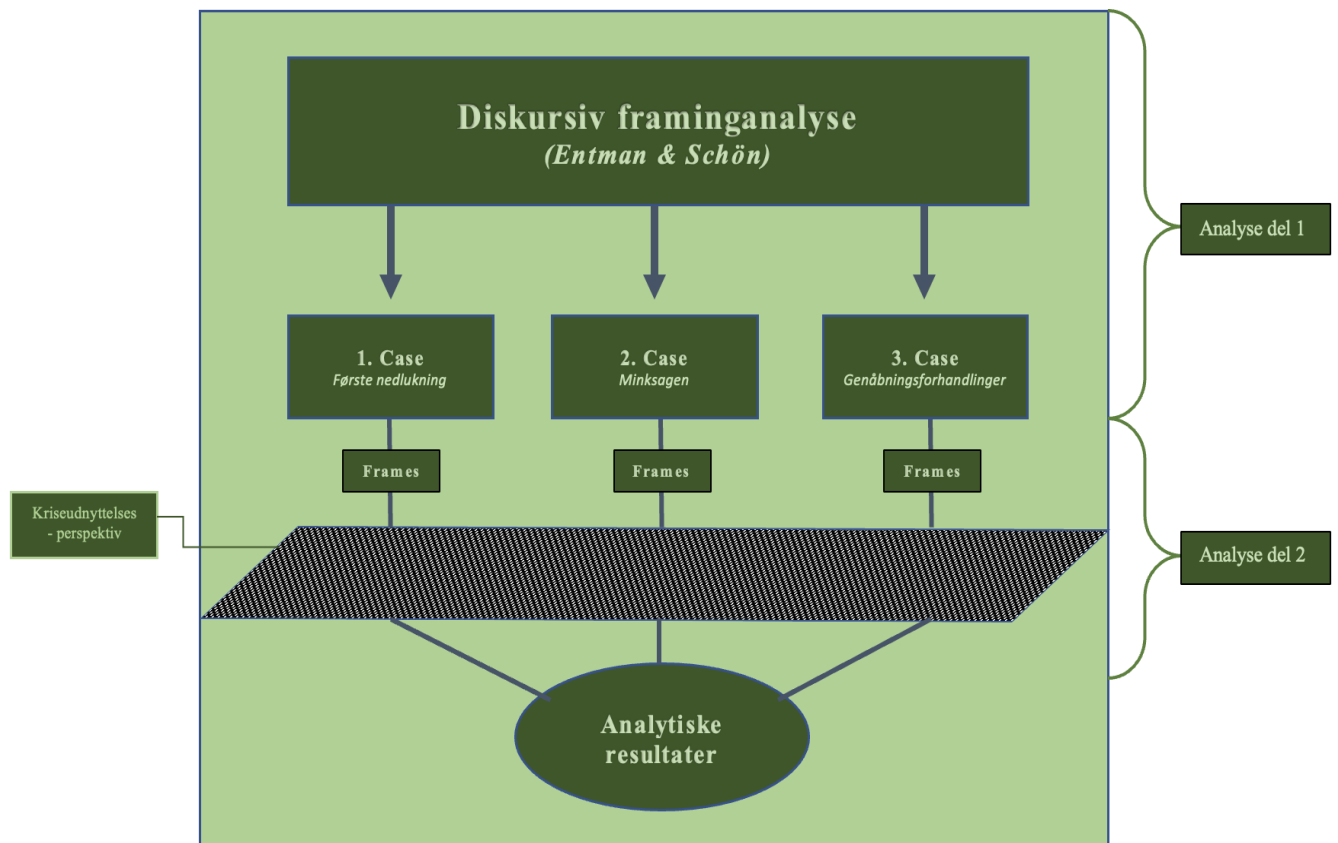
Dette afsnit har til formål at overskueliggøre anvendelsen af teori og koblingen af dette til de empiriske elementer i studiet. Herunder med fokus på at afdække hvordan de komplementerende teorier forholder sig til hinanden, samt hvordan rapportens analyse struktureres.

I forbindelse med databehandlingen, differentieres der ofte mellem hvorvidt studiet søger at teste eller udvikle teori (Jensen & Kvist 2017: 41). En udviklende strategi indebærer i denne sammenhæng en induktiv tilgang, hvorved empirien som udgangspunkt behandles med henblik på at udvikle teorien (Jensen & Kvist 2017: 42). Hvis undersøgelsen derimod indebærer en testende tilgang, indtages der en deduktiv position, hvor der tages udgangspunkt i teorien, med henblik på at behandle empirien (ibid.). I sammenhæng med dette, indtager denne undersøgelse en abduktiv midterposition, som indebærer en syntese mellem disse to tilgange. I en midterposition veksles der således mellem test af teori på empirien, og raffinering af teorien på baggrund af konklusioner baseret på empirisk analyse (ibid.). Dette vil konkret udfoldes i analysen ved først at udlede partiernes framing på baggrund af framingteori, hvorefter disse resultater vil bidrage til udvælgelsen af relevant teori i analysedel 2 vedrørende kriseudnyttelsesteori. I forlængelse af strategien for anvendelse af teori, er det også vigtigt at klargøre, hvorvidt teorien anvendes i et forklarende eller forstående perspektiv på problemstillingen (ibid.).

Denne undersøgelse tager herunder udgangspunkt i en forklarende teoritilgang, hvori flere teorier kombineres, i et samarbejde om at forklare forskellige dele af problemstillingen. Dette henvises også til som værende en symbiotisk eller komplimenterende tilgang til anvendelsen af teori på problemstillingen (ibid.). Således anvendes Entman og Schöns teoretiske apparater i kombination med henblik på den konkrete framinganalyse af NB og S under Covid-19. Dernæst anvendes kriseudnyttelsesteori som en viderebygning af analysen, hvortil der kan drages paralleller til politisk strategiske kausalforklaringer.

Med henblik på at relationer mellem teorierne og hvordan disse anvendes i rapportens analytiske fremgang, er det som udgangspunkt anvendelsen af Entman og Schöns teorier som lægger fundamentet for den indledende diskursive framinganalyse. Herunder er det særligt Entmans fire framing-elementer som danner fundamentet for framinganalysen i analysedel 1. Dette indebærer en kronologisk analyse af de følgende fire elementer; definitionen af problemstilling, diagnosticering af årsager til problemet, dragning af moralske vurderinger samt anbefaling af løsninger på problemet. Hertil inddrages Schöns generative metaforer yderligere som viderebygning på elementerne i analyseprocessen, med henblik på at afdække deres betydning for henholdsvis definition af problemstilling og retningsangivelse for løsningsforslag indenfor en given frame.

Således anvendes Schön og Entman i en komplementerende funktion i analyse del 1, med fokus på analyse af både S' og NBs framing. I analysedel 2 inddrages kriseudnyttelsesteori som kontekstualisering af de udledte frames i analyse del 1. Dette gøres med henblik på at afdække om NBs politiske framing, kan være med til at forklare deres væsentlige fremgang i meningsmålinger under Covid-19. For at opsummere vil analysen konkret struktureres som en todelt analyse, hvorunder analyse del 1 vil sætte fokus på den konkrete framing som findes i hver case fra hvert parti. Dernæst vil resultaterne fra del 1 blive behandlet i del 2 i et kriseudnyttelsesteoretisk perspektiv. På næste side fremgår der en illustration af den analytiske fremgangsmåde i rapporten.

Figur 2: Illustration af analytisk fremgangsmåde

Med henblik på empiriudvælgelse, vil der ved indledningen af de tre forskellige nedslagspunkter, redegøres for valg af de primære og sekundære empiriske dokumenter, der vil blive inddraget løbende.

4. Analyse

Følgende analytiske afsnit vil tage udgangspunkt i tre cases, herunder nedlukningen i marts 2020, minkskandalen samt genåbningen af samfundet i foråret 2021. De tre cases vil blive analyseret på baggrund af indsamlede dokumenter, som danner de empiriske rammer for de centrale argumenter i følgende analyse. De tre cases vil præsenteres og analyseres i førnævnte rækkefølge.

4.1 Analysedel 1 - Framing af Covid-19 håndteringen i Danmark

4.1.1. Første case: Nedlukning af samfundet

Første case markerer startdato for den valgte tidsramme i undersøgelsen, og udgøres af Mette Frederiksens pressemøde omhandlende nedlukningen af Danmark den 11. marts 2020 (Regeringen 2020). Heri informerede statsministeren befolkningen om vidtgående samfundsmæssige tiltag, med henblik på at inddæmme smitten af Covid-19. Dette inkluderede bl.a. hjemsendelse af offentlige ansatte, en nedlukning af uddannelses- og dagsinstitutioner, nedlukning af detailhandlen samt et forbud om forsamlinger på mere end 100 personer forbydes (Bilag 1).

4.1.1.1 Socialdemokratiet

I forlængelse af ovenstående, omtaler politisk kriseudnyttelsesteori, at store samfundsmæssige forstyrrelser i krisesituationer fungerer, som startskuddet på politiske framing kampe og kriseudnyttelse mellem regering og opposition (Boin et. al. 2009: 13). Hertil fungerer Regeringens pressemeddelelse som begyndelsen på framingen af Covid-19 håndteringen både fra S, hvorfor det findes relevant at tage udgangspunkt i pressemeddelelsen som primær analysegenstand for deres tidlige framing. Følgende punkter vil præsentere en analyse af nedlukningstalen ud fra dette studies teoriapparat med afsæt i Entman og Schön.

Først og fremmest er det nødvendigt at fremhæve problemstillingen, som Mette Frederiksen opstiller i nedlukningstalen. Dette udgør det første element i Entmans teori, hvilket indebærer en afgørelse af hvad S henviser til som problemet, med dertil følgende omkostninger (Jf. 2.2). I nedlukningstalen udtaler Mette Frederiksen:

“Hvis mange bliver smittet [med Covid-19], kan kapaciteten på intensivafdelingerne ikke følge med. Sundhedspersonalet kan ikke følge med. Ikke kun fordi sygehusene bliver overbelastede af kritisk syge mennesker. Men også fordi en stor del af plejepersonalet selv kan blive syge eller være i karantæne.” (Bilag 1: 2).

Heri udledes der en central problemstilling og præmis i nedlukningstalen. Dette indebærer en problematik der indebærer væsentlige omkostninger i form af kritisk syge mennesker og en potentiel overbelastning af sundhedssektoren. Ud fra disse problemstillinger, vurderes der en tilstedeværelse af nogle fælles kulturelle værdier i samfundet, eksempelvis at dødelighed så vidt som muligt skal forhindres. Disse værdier findes også i Mette Frederiksens perspektiveringer til Covid-19 situationen i Italien, samt hvordan nedlukningstiltag i Danmark baseres på at undgå lignende sundhedsmæssige tilstande (Bilag 1: 2).

Definering af problemstillingen udbygges hertil, da der senere bliver perspektiveret til yderligere samfundsmæssige omkostninger. Dette fremhæves af Mette Frederiksen da hun udtaler: *“Jeg vil også sige helt ærligt: Vi kommer ikke igennem det her uden omkostninger. Virksomheder vil opleve tab. Nogle vil miste deres arbejde.”* (Bilag 1: 6). Således drages der paralleller til omkostninger for aktører på arbejdsmarkedet, i form af økonomiske tab for virksomheder og tab af job, som konsekvens af nedlukningstiltag. Dermed indebærer analysen af den centrale problemstilling i nedlukningstalen flere elementer. Dette udgøres af henholdsvis de sundhedsmæssige konsekvenser for samfundet, i lys af både de fysiologiske konsekvenser ved selve smitten af Covid-19, samt konsekvenser ved potentiel overbelastning af sundhedssystemet. Dertil udledes der også samfundsmæssige økonomiske konsekvenser i form af stigende arbejdsløshed og økonomiske tab for virksomheder.

I forlængelse af ovenstående definition af problemstillingen, beskriver Entman et andet element hvori der kan diagnosticeres årsager til problemstillingen, ved at identificere de faktorer som skaber problemet (Jf. 2.2). I nedlukningstalen udtaler Mette Frederiksen, at årsagen til nedlukningstiltagene findes i hastigheden af smittespredningen for Covid-19 (Bilag 1: 1-2). Hertil påpeger Mette Frederiksen, at antallet af smittede var 35 personer to dage forinden, og smitten er dermed ti-doblet på få dage (ibid.). Dette understreger alvoren af situationen, hvortil Mette Frederiksen yderligere udtaler: *“Hvis mange bliver smittet, kan kapaciteten på intensivafdelingerne ikke følge med.”* (Bilag 1: 2). Således forbindes årsagen

(smitte med Covid-19) til førnævnte problemstilling i form af potentiel overbelastning af sundhedssystemet.

I forlængelse af dette, beskriver Entman yderligere et centralt perspektiv i framingteorien, som omhandler moralske vurderinger af hvad der er rigtigt og forkert i forhold til den opstillede problemstilling (Jf. 2.2). I nedlukningstalen udtrykker Mette Frederiksen flere moralske vurderinger, hvilket bl.a. ses i citatet:

“Jeg vil igen understrege, at vi har en meget stor forpligtelse til især at hjælpe de svageste i vores samfund, de mest sårbare, mennesker med kroniske sygdomme, kræftpatienter, de ældre.” (Bilag 1: 2).

Heri forekommer en moralsk vurdering, hvori Mette Frederiksen understreger befolkningens forpligtelse og ansvar overfor de svage og udsatte i samfundet. Det moralske korrekte tager her form i at udvise hensyn over for de sårbare i samfundet, relateret til at inddæmme smitten. En yderligere moralsk vurdering ses også i citatet: *“Alt det her tilsammen får kæmpe konsekvenser for hele Danmark. Kæmpe konsekvenser. Men alternativet – ikke at gøre noget – ville være langt værre.”* (Bilag 1: 6). Således skelnes der mellem en negativ moralsk vurdering af politisk passivitet, og en positiv moralsk vurdering af politisk handling med henblik på at inddæmme smitten.

Det fjerde element i Entmans framingteori omhandler en anbefaling af løsninger på problemstillingen, og ligeledes at forudsige effekterne af disse (Jf. 2.2). I forhold til nedlukningstalen, tager dette form i bl.a. en intensivering af myndighedernes indsats med henblik på at afbøde og forsinke smitten i Danmark, ved hjælp af forskellige tiltag (Bilag 1: 2). I nedlukningstalen nævnes bl.a. tiltag som nedlukning af al unødvendig aktivitet på områder som uddannelsesinstitutioner, kulturinstitutioner og detailhandlen (Bilag 1: 3). Yderligere findes løsningerne på spredningen af smitten dog ikke kun i tiltag fra myndighedernes side. Mette Frederiksen udtaler hertil: *“Den sundhedsfaglige smitteanalyse er, at der er én ting, der virker mod smitte. Ikke at omgås hinanden for meget.”* (Bilag 1: 2). Således lægges der også vægt på løsninger i form af en ændring i adfærden hos borgerne, hvilket indebærer en begrænsning af borgernes omgang med hinanden. Dertil udtaler Mette Frederiksen yderligere: *“Nu skal vi stå sammen ved at holde afstand.”* (Bilag 1: 3). Afslutningsvis sættes der dermed fokus på vigtigheden af en fælles indsats i samfundet, som løsning på problemet.

I relation til ovenstående, findes det relevant at inddrage andet empiri fra denne periode, med henblik på at kvalificere de analytiske pointer yderligere. Dette tager form af den efterfølgende pressemeddelelse den 13. marts 2020. På dette pressemøde, udtaler Mette Frederiksen bl.a.:

“Vi skal stå sammen ved at holde afstand. Hvis alt for mange bliver smittet på samme tidspunkt, så risikerer vi, at sundhedsvæsenet bryder sammen, og det er det, vi gør alt, hvad vi kan for at undgå nu.” (Bilag 2: 1).

Denne udtalelse understøtter S’ framing af problemstillingen fra nedlukningstalen. Problemstillingen findes her som værende en potentiel overbelastning af sundhedssystemet, hvis for mange personer bliver syge på samme tid. Yderligere findes der endnu engang også et fokus på økonomiske aspekter i kombination med de menneskelige og sundhedsmæssige konsekvenser (Bilag 2: 5).

Som tilføjelse til ovenstående, belyses årsagerne til problemstillingen i citatet, værende den accelererende smitte i samfundet, hvortil Mette Frederiksen appellerer til befolkningen, ved at opfordre til at de skal stå sammen ved at holde afstand for at mindske smitten (Bilag 2:1). Yderligere udledes det også, at løsningerne på problemstillingen endnu engang præsenteres som offentlige tiltag og begrænsning af omgang mellem mennesker (Bilag 2: 2-3).

Med ovenstående analyse in mente, skitserer nedenstående skema de hovedsagelige pointer som er udledt fra nedlukningstalen den 11. marts og pressemødet den 13. marts 2020.

Funktioner	Nedlukning af Danmark
Definition af problemstilling	Covid-19 smitte forårsager væsentlige samfundsmæssige omkostninger i form af kritisk syge mennesker, potentiel overbelastning af sundhedssektoren, samt stigende arbejdsløshed og økonomiske tab for arbejdsmarkedet.
Diagnosticering af årsager til problemstilling	Accelererende smittetryk af Covid-19.
Moralske vurderinger	Positiv moralsk vurdering af at udvise hensyn over for de sårbare i samfundet, hvortil det hører med at inddæmme smitten.

	Negativ moralsk vurdering af politisk passivitet som negativt, samt vurdering af politisk handlen som positivt.
Anbefalede løsninger	Intensivering af myndighedernes indsats og tiltag med henblik på at afbøde og forsinke smitten i Danmark. Dertil regulering af borgernes egen adfærd med hensyn til at mindske omgang med hinanden.
Generative metaforer	N/A

Figur 3: S frame 1

4.1.1.2 Nye Borgerlige

Som reaktion på Regeringens udmelding om nedlukning grundet Covid-19, sættes der fokus på to udmeldinger fra NB i henhold til en analyse af S' håndtering af Covid-19 smitte i Danmark. Disse to dokumenter vil hertil være genstand for analyse, hvortil der vil suppleres med opslag fra NBs sociale medier for at underbygge og kvalificere de analytiske framingpointer. Det første af de to dokumenter er udvalgt, da det er den første udmelding fra NB den 11. marts 2020, hvori de reagerede på nedlukningen gennem artiklen, '*Nye Borgerlige slår ikke plat på Corona-virus*'. Dette opslag blev lagt op på deres Facebookside samt på Pernille Vermunds blog på NBs officielle hjemmeside (Nye Borgerlige 2020). Det andet dokument er en transskribering af en video fra NBs officielle hjemmeside den 22. marts 2020, som blev postet på både Facebook og Youtube, '*Coronavirus, Pernille og danskerne*', hvori hun på vegne af partiet udtaler sig om krisesituationen og herunder Regeringens beslutning om nedlukningen (Youtube 2020). Dette dokument vil henvises til som bilag 3.

I forbindelse med analysen af NBs framing af Regeringens Covid-19 håndtering, og herunder forståelsen for hvordan NB definerer problemstillingen og hertil medfølgende årsager, er der indledningsvist særligt fokus på artiklen '*Nye Borgerlige slår ikke plat på Corona-virus*' fra 11. marts 2020. Denne artikel skal dermed ses i lyset af Regeringens beslutning om at lukke landet ned, og samtidig som NBs første reaktion på netop dette.

I henhold til det teoretiske komponentet omhandlende definering af problemstillingen i NBs framing, anerkender Vermund i større træk Regeringens definition (jf. case 1 socialdemokratiet). Dette indebærer et fokus på problematikkerne relateret til accelereret

smittespredning i befolkningen, som bl.a. værende død blandt sårbare og udsatte danskere (Nye Borgerlig 2020). De deler præmissen om, at det er bedre at handle i dag, end at fortryde i morgen, hvilket eksemplificeres med følgende citat:

“Det har statsministeren heller ikke lagt skjul i de samtaler, vi har haft gennem de seneste par uger, vi befinder os i en situation uden fortilfælde. Der er ikke megen erfaring at trække på, så man forsøger at finde de rigtige værktøjer til de rigtige tidspunkter og hellere for tidligt og for meget, end for lidt og for sent.” (Nye Borgerlige 2020)

Dertil giver de udtryk for enighed i beslutningen om nedlukningen af det danske samfund. Denne præmis kan ligeledes påpeges ved NBs italesættelse af årsager til problemet, da de ligesom S understreger et accelererende smittetryk som årsag til mulige udfordringerne. *“Jo færre, der bliver smittede, og jo langsommere smitten spredes, jo bedre mulighed er der for, at sundhedsvæsenet kan følge med”* (Nye Borgerlige 2020).

En af årsagerne til at der er inddraget to separate primære kilder for at undersøge NBs framing af nedlukningen, er bl.a. for at belyse hvordan de adresserer Entmans tredje element som værende dragninger af moralske vurderinger (Jf. 2.2). Disse emner gør sig i højere grad mere gældende i videoen ‘*Coronavirus, Pernille og danskere*’ fra den 22. marts, end i artiklen fra den 11. marts. Vermund italesætter netop her i særdeleshed problemets kerne, mulige løsninger og herunder NBs negative og positive moralske vurderinger. I denne sammenhæng refererer Vermund til en negativ moralsk vurdering henvendt specielt til personer der ikke tager krisen seriøst, samt ikke formår at vise omtanke for sårbare og udsatte personer, hvilket fremgår i følgende citat:

“Når man ser dem der endnu ikke helt har forstået alvoren af det her. Folk der mødes rundt om søerne og sidder tæt, eller går i zoologisk have, så kan jeg godt mærke sådan et lille stik i hjertet af at der er simpelthen så mange danskere der ofrer rigtig meget i denne her tid.”

(Bilag 3: 1).

I forlængelse af dette, påpeger Vermund yderligere behovet for at anerkende og respektere de mennesker, som laver ofringer for samfundets bedste i denne tid. Dette gælder således både danskere i erhvervslivet, som mister økonomisk gevinst samt individer der mister sociale interaktioner i dagligdagen (ibid.). Omvendt påpeger Vermund dog også eksempler på en

positiv moralsk vurdering blandt danskere under nedlukningen, hvilket hun eksemplificerer gennem personlige erfaringer:

“Det er min klare fornemmelse at vi på en eller anden måde udviser en ny form for hensyn og forståelse til hinanden. Bare det der at gå ud og handle og man passerer et ældre menneske og bevæger sig væk fra vedkommende for at være sikker på at man ikke kommer til at ånde på nogen (...) det synes jeg er stærkt.” (Bilag 3: 1)

Hermed påpeger Vermund at et generelt hensyn til ældre og udsatte samt forståelse for hinanden som kerneelementer for eksemplarisk opførsel ifølge NB. Hun tilføjer yderligere, at hun også bliver rørt når hun “[...] hører om folk der handler til hinanden og sætter poser med mad foran ældre menneskers hus så de kan få lov til at blive hjemme (ibid.). Det er dog ikke udelukkende i videoen at Vermund og NB drager disse moralske linjer, da der også i den første artikel fra den 11. marts bliver påpeget en nødvendighed for at tage hensyn til udsatte i samfundet, og undgå at forsamle sig i større grupper (Nye Borgerlige 2020).

Opsummeret er generel hensyntagen, sammenhold og samarbejde kernen af den positive moralske vurdering fra NB, imens at forsamlings og mangel på forståelse for andre end sig selv er centrale elementer indenfor en negativ moralsk vurdering. Denne moralske skillelinje understøtter og hænger også i høj grad sammen med NBs anbefalinger på løsninger af problemstillingen, særligt med henblik på menneskelig adfærd. NBs anbefalinger befinder sig på to niveauer da de både italesætter løsninger hos borgerne som påpeget ovenfor, samt mulige politiske løsninger. I overensstemmelse med de moralske dragninger fra NB, findes deres løsninger i henhold til ændringen af borgerlig adfærd reflekteret i deres anbefaling om at alle danskere skal: “[...] blive hjemme, så meget vi kan. Vi skal undgå at samles mange sammen’ (Nye Borgerlige 2020). Desuden minder deres politiske anbefalinger i høj grad om S’, idet de ligesom ved definering af problemstilling, støtter op om Regeringens løsningsforslag værende nedlukningstiltag af offentlige institutioner. Overordnet set udviser NB en generel konsensus til Regeringens håndtering ved nedlukningen af Danmark, selvom de fundamentalt står i politisk modstand til S, hvilket Vermund italesætter således:

“Så har vi en Regering som nogen måske synes går for hårdt til den, men som for begyndelsen har sagt at de vil hellere vil gå for langt for hurtigt, end og være for vage og for langsomme. Og det er jeg sådan set fuldstændig enig i.” (Bilag 3: 1)

Vermund opfølger yderligere denne kommentar ved at påpege, at selvom der er noget i hende som giver hende en 'frihedstrængende' følelse, og selvom hun aldrig vil blive socialdemokrat så må hun erkende at situationens unikke omstændigheder kræver unikke løsninger i form af vidtgående restriktioner (ibid.). Selvom udmeldingerne fra NB vidner om generel enighed mellem NB og S i definitionen af problemstillingen, er det dog værd at bemærke, at der kan ses en klar distinktion i deres brug kommunikative værktøjer. NB gør i højere grad brug af generative metaforer og billedligt sprog, hvilket bl.a kan ses ved følgende citat, som beskriver starten på krisen: ”[Det er som] en stilhed før stormen. Man ved at hvis ikke vi passer på nu, så kan det ende helt helt galt” (Bilag 3: 1). I dette citat anvender Vermund et sprogligt værktøj i form af generativ metafor ved at omtale Covid-19 situationen som 'stilhed før stormen'. Her sætter hun Covid-19 i overensstemmelse med en alvorlig katastrofe i form af en kommende storm, og den nuværende samfundstilstand som værende præget af en afventende karakter. Dermed understreges en alvorlighed og destruktiv karakter til den kommende situation omhandlende Covid-19 smittens fremkomst i Danmark, hvorved der også tilskrives et fokus på påpasselighed og restriktioner da samfundet skal undgå et muligt katastrofalt scenarie.

Et andet eksempel på anvendelsen af generative metaforer, ses igen fra artiklen som NBs første reaktion på Regeringens beslutning om nedlukning af Danmark. Her nævner Vermund følgende: “Det handler om vores fælles skæbne på den lille plet, der er vores.” (Nye Borgerlige 2020). Her sætter Vermund ordene 'lille plet' i overensstemmelse med Danmark, hvorved der tilskrives karakteristika af skrøbelighed til samfundet. Dernæst udtaler Vermund at vi skal passe på vores fælles skæbne, hvorved der sættes fokus på at værne om det skrøbelige ved at stå sammen og fokusere på fællesskabet for at komme bedst muligt igennem Covid-19 krisen. Derved understreges løsningsforslag i form af borgeradfærd der understøtter generel hensyntagen, sammenhold og samarbejde.

I forbindelse med NBs brug af generative metaforer så anvender Vermund det også med henblik på at beskrive, hvordan NB vil forholde sig politisk til de situationer, der vil opstå under kriseforløbet. Dette eksemplificeres ved følgende citat, hvor hun udtaler at NB ikke vil slå politisk mønt på de fejl, der utvivlsomt vil blive lavet under denne krise:

“Denne krise vil ikke give anledning til, at jeg eller Nye Borgerlige på nogen måde vil forsøge at slå politisk mønt på de fejl, som regering og myndigheder utvivlsomt begår og vil begå, inden vi kommer ud på den anden side.” (Nye Borgerlige 2020)

Således sættes NBs politiske handlinger i overensstemmelse med ikke at udnytte eller profitere på Regeringens handlinger under Covid-19 krisen. Dette kommer også til udtryk i selve titlen på artiklen som her *‘Nye Borgerlige slår ikke plad med Corona-virus’*, som henviser til at de ikke ønsker at risikere eller satse under forløbet med denne krise.

Nedenstående figur illustrerer således NBs første framing af Covid-19 håndteringen, hvilket indkranser måden hvorpå NB reagerede kommunikativt på Regeringens beslutning om nedlukning den 11. marts 2020.

Funktioner	Nedlukningen af Danmark
Definition af problemstilling	Covid-19 virussen kan muligt skabe udfordringer for det danske samfund, med fokus på kritisk syge og udsatte mennesker, samt potentiel overbelastning af sundhedssektoren.
Diagnosticering af årsager til problemstilling	Accelererende smittetryk.
Moralske vurderinger	Negativ moralsk vurdering af adfærd der indebærer at forsamle sig i større grupper og generelt udvise mangel på samfundsmæssigt hensyn. Positiv moralsk vurdering af samfundsmæssig hensynsfuld adfærd der understøtter mindskning af smitte.
Anbefalede løsninger	Løsninger i form af at borgere udviser hensigtsmæssig adfærd i relation til inddæmning af smitte. Dertil løsninger i form af politisk indførte restriktioner og nedlukning af samfundet.
Generative metaforer	Anvender i højere grad generative metaforer end S med henblik på at understøtte deres framing. Eksempelvis: <i>‘Det handler om vores fælles skæbne på den lille plet, der er vores’</i> , <i>‘vil ikke slå politisk mønt’</i> , <i>‘stilhed før stormen’</i> og <i>‘slår ikke plad med corona-virus’</i> .

Figur 4: NB frame 1

4.1.2 Anden case: Minksagen

Som beskrevet tidligere vil anden case fokusere på minksagen som fulgte påbuddet fra statsminister Mette Frederiksen den 4. november 2020, omhandlende aflivning af mink (TV2 2020b). Den følgende analyse vil tage udgangspunkt i sagen efter S' anerkendelse af at der var tale om lovbrud, hvilket skete den 9. november 2020 (ibid.). Dette skyldes at selve grundlaget for den politiske konflikt i casen opstår herefter, hvoraf der opstår politisk debat, ikke blot i medierne, men også i Folketinget.

4.1.2.1 Socialdemokratiet

Med henblik på S' framing af coronahåndteringen under minksagen, vil der blive taget udgangspunkt i en transskribering af Mette Frederiksens præsentation af minksagen under spørgetimen den 17. november 2020 i Folketinget, hvilket også blev postet på S' egen Facebookside (Folketinget 2020; Socialdemokratiet 2020). Hertil vil der inddrages supplerende materiale fra Facebook og andre sociale medier for at understøtte resultaterne.

I Mette Frederiksen og S' definerings af problemstillingen, indgår der to centrale faktorer, som udgør deres perspektiv. Dette indebærer henholdsvis et fokus på sagens omstændigheder og på det faktum at der blevet foretaget et lovbrud. I forbindelse med Regeringens lovbrud i sagen sagde Mette Frederiksen følgende:

“Er det så en undskyldning for at begå fejl? Nej, det er det ikke. Jeg har allerede beklaget den manglende lovhjemmel, og det vil jeg gerne beklage igen i dag, og der kommer en redegørelse til Folketinget (...) Det har ikke været rimeligt, og det er ikke rimeligt.”

(Folketinget 2020: 13:00-13:05)

Hun udtaler således at den ulovlige beslutning som Regeringen traf angående mink, ikke kan forsvares udelukkende med sundhedsmæssige argumenter. Hun udtrykker dermed beklagelighed i forbindelse med den ulovlige ordre. Dog giver Mette Frederiksen samtidig udtryk for at situationen var af så alvorlig karakter, at det kunne have haft vidtgående konsekvenser for Danmark. Situationens alvor rækker dermed ifølge Mette Frederiksen ud over lovbruddet, hvortil statsministeren tilføjer: “[...] *Den risiko kan vi i Danmark ikke løbe. Det handler om folkesundheden, Danmarks eksport, økonomi og vores omdømme i verden. Beslutningen var og er nødvendig*” (Folketinget 2020: 13:00-13:05). Dermed sætter S også et fokus på problemstillingen som værende lovbruddets nødvendighed med henblik på de

omkostninger som nævnt i citatet ovenfor. Dette ses yderligere på Mette Frederiksens skelnen mellem lovbruddet og de presserende omstændigheder, som gik forud for handlingen. I denne sammenhæng udtaler statsministeren således: “[...] *Som statsminister tilsidesætter jeg ikke en så klar risikovurdering fra sundhedsmyndighedernes side. Hvor er vi ellers henne? Det ville i vores øjne være uforsvarligt.*” (Folketinget 2020: 13:00-13:05). Dette citat vidner om at omstændighedernes alvor og sundhedsmyndighedernes anbefalinger ikke var noget hun følte kunne ignoreres. Denne vej igennem søger Mette Frederiksen således at legitimerer den måde som hun og Regeringen håndterede denne situation på, til trods for lovbruddet. Dermed defineres problemstillingen således af S påpeger at situationens omstændigheder, medførte en trussel for det danske samfund, som gjorde at lovbruddet var en nødvendighed.

I forlængelse af definitionen af problemstillingerne, fortæller Mette Frederiksen yderligere om hvilke specifikke årsager der skabte de ovennævnte udfordrende omstændigheder. Her sætter S og statsministeren endnu engang fokus på de sundhedsmæssige risici, forbundet med Cluster-5 mutationen af Covid-19 blandt mink, og tilføjer en bekymring om hvordan denne kunne have en negativ indvirkning på fremtidige vacciner.

“[...] for cirka to uger siden oplyste seruminstituttet at en af mutationerne i foreløbig undersøgelse viste nedsat følsomhed overfor antistoffer og at det potentielt kunne have en betydning for effekten af en fremtidig vaccine” (Folketinget 2020: 13:00-13:05).

Hermed diagnosticere Mette Frederiksen og S årsagerne til problemstillingen som værende, muligt accelererede smittetryk af Cluster-5 mutationen, hvilket kunne medføre katastrofale konsekvenser for den danske økonomi og folkesundhed (ibid.).

Særligt interessant ved den retoriske tilgang som S har valgt omhandlende håndteringen af minksagen, er deres dragnig af moralske vurderinger, da det lader til at de aktivt søger at afskrive følelsesmæssige hensyn til minkavlerne som en central del af problemstillingen. Et eksempel på dette, er bl.a. ved Mette Frederiksens besvarelse på et spørgsmål fra Liberal Alliances formand Alex Vanopslagh omhandlende, manglende hjemmel og hensyn til minkavlere:

“At påstå, at jeg skulle være ligeglad med noget som helst i alt det her, er bare ikke rimeligt. (...) vi bør håndtere fejlen, med respekt, ordentlighed og seriøsitet. Men vi bør også forholde os til, hvad der er substansen i det her, og det er folkesundheden.” (Folketinget 2020: 14:01)

Her understreger Mette Frederiksen at selvom hun beklager, og anerkender seriøsiteten af lovbruddet, så er der en større risiko forbundet med folkesundheden som overgår hensynet til minkavlerne (ibid.). Desuden påpegede hun at det ville være uforsvarligt ikke at agere med henblik på samfundets sundhedsmæssige situation, som nævnt tidligere. Hermed udledes det at S' moralske dragninger bliver lagt mellem minkavlere og folkesundhed, med henblik på at understøtte deres definerings af problemstillingen. Mere specifikt fokuserer Mette Frederiksen på, at selvom det er en beklagelig situation med minkavlerne, så findes der i højere grad en negativ moralsk vurdering forbundet med politisk passivitet i form af ikke at agere med omtanke for den generelle folkesundhed.

I monologen fra Mette Frederiksen bliver der ikke omtalt nogle konkrete løsninger på problemstillingen, men ved spørgsmål fra Venstres formand Jakob Ellemann-Jensen vedrørende, hvordan Mette Frederiksen og S vil søge at genoprette tilliden til folketinget og den danske befolkning svarede hun således:

“Det at minkene skal aflives, bringer minkavlerne i den ulykkelige situation, som tilfældet er (...) her skal der også falde en kompensation, der gør, at minkavlerne kommer godt fra det erhverv, som de har oparbejdet gennem mange år.” (Folketinget 2020: 13:07)

Afslutningsvist lægger Mette Frederiksen vægt på kompensationspakker, som en mulig løsning på udfordringerne, vedrørende det ulovlige men ‘nødvendige’ påbud om at aflive danske mink. Denne anbefalede løsning kan også bemærkes i sekundær empiri, da Mette Frederiksen også nævner kompensationspakker som primær løsning på problemstillingen, gennem et opslag på Instagram som fik over 16.000 likes (Frederiksen 2020). Bemærkelsesværdigt gør S og Mette Frederiksen ikke brug af nogle fremtrædende generative metaforer i den udvalgte empiri, ligesom ved rapportens første case (Jf. 4.1.1.1). Figuren på næste side opsummerer S' framing af minksagen.

Funktioner	Minksagen
Definition af problemstilling	Statsministeren og Regeringen er nødsaget til at udstede et ulovligt påbud om aflivning af mink.
Diagnosticering af årsager til problemstilling	Accelererende smitte af Cluster-5 mutationen blandt mink, som leder til økonomiske og potentielt sundhedsmæssige omkostninger.

Moralske vurderinger	Undskylder manglen på lovhjemmel i henhold til det ulovlige påbud, men understreger at der højere grad er en negativ moralsk vurdering knyttet til, ikke at agere med henblik på folkesundheden.
Anbefalede løsninger	Kompensationspakker til minkavlere.
Generative metaforer	N/A.

Figur 5: S frame 2

Med henblik på den samlede framing i figur 5, perspektiveres der til S' Facebook opslag der blev lagt op 17. november 2020, samme dag som spørgetimen. Her opsummerer S' selv deres perspektiv på sagen med titlen '*Beslutningen om at slå alle mink ned var en nødvendighed*', hvilket fik 54 tusind visninger og i høj grad stemmer overens, med denne rapports forståelse af S' framing (Socialdemokratiet 2020).

4.1.2.2 Nye Borgerlige

I henhold til ovenstående analyse af S' framing af minksagen, følger en analyse af NBs framing i dette afsnit. Det empiriske grundlag vil her være udgjort af to forskellige taler, som ordførere fra NB har afholdt, i forbindelse med traktordemonstrationerne mod Regeringens håndtering af minksagen i Danmark den 21. november 2020. Første dokument er Pernille Vermunds tale til traktordemonstrationen i København, som er valgt på baggrund dokumentets fokus på minksagen, samt grundet Vermunds rolle som formand og politisk ordfører hos NB. Dertil inddrages Lars Boje Mathiesens tale ved traktordemonstrationen i Århus i kraft af hans rolle som bl.a. sundhedsordfører i NB. Begge taler er senere hen blevet promoveret på NBs egen hjemmeside og sociale medier, hvilket anskues som belæg for, at disse er repræsentative for NBs framing. Først og fremmest præsenteres Vermunds opfattelse af problemstillingen, der ses i følgende citat:

“Fundamentet af frihed og folkestyre blev den 4. november væltet af Danmarks statsminister Mette Frederiksen. Med ét slag blev magt vigtigere end lov. Med ét slag blev tilliden mellem folk og regering slået til skæver. Med ét slag blegnede coronakrisen i lyset af en langt alvorligere krise – en demokratisk krise.” (Bilag 4: 2).

Der identificeres i denne sammenhæng flere elementer, som tilsammen udgør det der kan henvises til som en 'demokratisk krise'. Disse elementer indebærer henholdsvis en placering af magt over lov og ret, samt en svækket tillid mellem regering og befolkning. Dertil uddyber Vermund: *"Vores kamp i dag er en kamp for folkestyret. Det er en kamp for friheden. Det er en kamp for, at politikerne ikke bare kan skalte og valte med vores liv."* (Bilag 4: 2). Vermund understreger endvidere skellet mellem politikere og befolkning, samt hvordan dette skel er en trussel for det danske folkestyre. Med ovenstående eksempler, defineres den demokratiske krise dermed som en central problemstilling, som resultatet af Mette Frederiksens og Regeringens handlinger, i form af påbuddet om aflivning af de danske mink. Hertil er både magtudøvelse, lovbrud, tillidsbrud og konflikt placeret i centrum.

Denne problemstilling omhandlende en demokratisk krise, påpeger Lars Boje Mathiesens ligeledes i hans tale, hvori han stiller sig kritisk overfor Regeringens håndtering af minkskandalen, og udtaler: *"Staten render ind på jeres grund. Tager jeres ejendomme og gør jeres grund værdiløse. Forestil jer så, at de ikke har ret til at gøre det."* (Bilag 5: 1). Boje Mathiesen tilføjer hertil: *"Man fucker ikke med vores grundlov."* (ibid.). Boje Mathiesens omtale af minksagen understøtter her ideen om en demokratisk krise, hvor Regeringen prioriterer magt over lov og ret. I relation til defineringen af problemstillingen, udledes også elementer til problemstillingen. Dette illustreres eksempelvis når Vermund udtaler:

"Et ulovligt påbud, der fra den ene dag til den anden ødelagde frie og hårdtarbejdende danskeres livsværk, tog brødet ud af munden på 1.000vis af familier. Minkavlerne er ikke bare tal i et excel-ark. (...) Det er rigtige mennesker, der nu mister deres livsværk." (Bilag 4: 2-3).

Dette citat vidner først og fremmest om et fokus på de økonomiske og pragmatiske omkostninger, som minkavlere har oplevet i form af tabt levebrød og livsværk. Yderligere påpeger Vermund også tabet af værdier og viden som værende en central del af elementerne i problemstillingen (ibid.). Disse pointer understreger Boje Mathiesen også, da han påpeger at politikerne er ansvarlige for at ødelægge, det som borgerne har bygget op i samfundet (Bilag 5: 3-4). Hertil udledes centrale elementer i problemstillingen som værende omkostninger for den samfundsmæssige værdi bl.a. i form af viden, tradition, jobs, og værdier.

I forlængelse af ovenstående definition af problemstillingen, er det essentielt at påpege hvilke årsager NB sætter i forbindelse med problemet. I begge taler, identificeres to fremtrædende årsager til den tidligere nævnte problemstilling. Den første af disse årsager påtaler Vermund flere gange, hvilket omhandler selve handlingen ved at udstede et ulovligt påbud (Bilag 4: 1-2). Her bindes denne handling, direkte til den tidligere nævnte problemstilling (Bilag 4: 2). Den anden årsag som Vermund påtaler, handler om at Mette Frederiksen og Regeringen, mangler at stå til ret for at have undergravet lov, ret og det danske folkestyre (Bilag 4: 1-2). Hertil udledes en klar forbindelse mellem manglende konsekvenser for Mette Frederiksen som følge af det ulovlige påbud, og den tidligere nævnte problemstilling i form af den demokratiske krise, hvilket Boje også omtaler ved at sige: *“Vi står her fordi der er en statsminister, der vil bilde os ind, at hun ikke anede, at man ikke bare kunne nedlægge et helt erhverv, uden at have lovhjemmel til det.”* (Bilag 5: 1). Dermed sættes der fokus på hvordan Regeringens forsøg på at afvige konsekvenser af det ulovlige påbud, danner grundlag for problemstillingen som NB præsenterer. Dernæst tilføjer Boje yderligere, at Regeringens handlinger står i modstand til folkestyret og demokratiet i Danmark (Bilag 5: 2). På baggrund af ovennævnte udtalelser, udledes der dermed to årsager i relation til NBs framing. Dette indebærer henholdsvis det ulovlige påbud som handling, samt de manglende konsekvenser af denne handling for Regeringen efterfølgende.

Efter ovenstående analytiske pointer er nævnt, findes et centralt perspektiv i NBs framing af minksagen, ved analysen af de moralske vurderinger i deres framing. Dette ses bl.a. i Vermunds tale, hvori der udledes en negativ moralsk vurdering af Mette Frederiksens håndtering af minksagen. Dette ses eksempelvis når Vermund sætter Mette Frederiksens håndtering af minksagen i forbindelse med følelser af vrede og uret, fordi statsministeren affejer grundlovsbruddet som en fejl (Bilag 4: 3). Vermund fortsætter dernæst og sætter hendes følelser af vrede og uret, i perspektiv af den glæde og stolthed som hun ellers føler i forhold til de borgere som kæmper for retten, loven og friheden imod Regeringen (ibid.). Dermed skildrer Vermund i sin tale mellem rigtigt og forkert, hvorved der foretages en negativ vurdering af Regeringens håndtering af minksagen i relation til det ulovlige påbud, samt en positiv vurdering af kampen mod Regeringens handlinger baseret på værdier om ret, lov og frihed.

I relation til ovenstående findes lignende dragninger i talen af Boje Mathiesen. Et eksempel på dette ses bl.a. når han udtaler:

“I har nu muligheden, for at stå på den rigtige side sammen med os danskere, sammen med folket, og kæmpe for folkestyret og demokratiet (...) Kig herud, tænk jer rigtig godt om, og gør det rigtige, kære Radikale Venstre. I har stadig muligheden.”

(Bilag 5: 2).

Derved appellerer Boje Mathiesen til, at Radikale Venstre bør tage det rigtige valg, i form af at stemme for at stille Regeringen et mistillidsvotum. I denne sammenhæng drages der klare forbindelser til en positiv moralsk vurdering. Hertil hører at det rigtige valg og den rigtige handling, er knyttet til NBs kamp med folket for folkestyret og demokratiet ved at gå mod Regeringen. Endvidere påtaler Boje Mathiesen senere at Regeringen burde tage ansvar og gå af på baggrund af deres håndtering af minksagen (Bilag 5: 3). Hertil udledes der en negativ vurdering af Regeringens handlinger, hvortil der også drages en klar positiv vurdering af den rigtige handling, som værende at Regeringen skal tage konsekvensen af deres lovbrud og udskrive valg.

På denne måde drages der flere forskellige moralske vurderinger fra NBs framing, baseret på udtalelser af den udvalgte empiri. Fælles for disse indebærer dog en klar moralsk vurdering af Regeringens håndtering af minksagen som værende negativ, hvortil det positive findes i NBs positionering og kamp mod Regeringen.

I relation til ovenstående findes det relevant at anskue anbefalingen af løsninger i lyset af førnævnte problemstillinger i NBs framing under minksagen. Som eksempel på dette fremhæves Vermunds udtalelse, i forbindelse med hendes kritik af Regeringens håndtering. Hertil udtaler hun, at en løsning til problemet med politikernes magt, findes i at politikerne skal bestemme mindre og at borgerne skal tillægges større opmærksomhed (Bilag 4: 3). Dertil tilføjer Vermund yderligere:

“Det er nu jeres – vores – opgave at skabe en bevægelse, der forlanger, at politikerne skal bestemme mindre og danskerne meget mere selv – også over flere af vores egne penge.” (Bilag 4: 3).

Således tilføjes en løsning, i form af dannelsen af en bevægelse for mere bestemmelse til danskerne. I denne sammenhæng udtaler Vermund yderligere: *“Jeg taler om et frygtindgydende stærkt reservoir af danske stemmer, der stiller magten til ansvar.”* (Bilag 4: 3). Derved findes løsningen til problemstillingerne, ikke kun i at borgerne danner en modbevægelse for mindre magt til politikere og mere medbestemmelse til borgerne, men også at borgerne stiller Regeringen til ansvar.

I relation til ovenstående analytiske pointer, ses lignende utilfredshed med magthavende politikere i Boje Mathiesens tale, hvori han også understreger Regeringens destruktive og ulovlige handlinger (Bilag 5: 3) Hertil udtaler Boje Mathiesen: *“Og derfor skal de her magtpolitikere bestemme mindre.”* (ibid.). Således findes der i Boje Mathiesens tale en løsningsanbefaling i form af mindre magt til Regeringen.

I analysen af NBs kommunikation under traktordemonstrationerne, findes der også en vis anvendelse af generative metaforer. Dette ses eksempelvis i citatet, hvor Boje Mathiesen udtaler at politikerne ikke har respekt for de mennesker som skaber samfundet, og tilføjer:

“De [Magthavende politikere] ser de selvstændige erhvervsdrivende som et skaffedyr, som et pengetræ de kan komme og hente penge på, når de skal bruge penge til deres sjove projekter, og give den ud til vennerne.” (Bilag 5: 2).

Således sætter Boje Mathiesen de erhvervsdrivende i overensstemmelse med betegnelsen *“skaffedyr”* og *“pengetræ”*. Derved tilskriver Boje Mathiesen, på vegne af Regeringen, de selvstændige erhvervsdrivende egenskaber i form af at være passive instrumenter til udnyttelse og fremskaffelse af kapital ved behov. Derved understreges også et klart ulige magtforhold mellem de to parter, hvorved de magthavende politikere står over de erhvervsdrivende. Endvidere understøtter denne konstruktion af de selvstændige erhvervsdrivende, en problemstilling der placerer folkestyret i krise under magthavende politikere, der udnytter borgere til egen vinding. Dertil underbygges den yderligere løsning som nævnt førhen som værende bl.a. mindre magt til de magthavende politikere.

Nedenstående figur illustrerer således et udsnit af NBs framing under minksagen med udgangspunkt i Entmans fire elementer.

Funktioner	Minksagen
Definition af problemstilling	Det ulovlige påbud medfører en demokratisk krise, da folkestyret sættes under angreb grundet magtudnyttelse og lovbrud. Påbuddet medføre også omkostninger relateret til tab af viden, jobs og menneskelige værdier.
Diagnosticering af årsager til problemstilling	Ulovligt påbud om aflivning af mink og manglende konsekvenser dertil for Regeringen.
Moralske vurderinger	Negativ vurdering af Regeringens ulovlige påbud og efterfølgende håndtering af minksagen. Dertil en positiv vurdering af modpositionering og kamp mod den magthavende regering.
Anbefalede løsninger	Mindre magt til politikerne og fokus på borgernes demokratiske betydning, hvilke indebærer dannelsen af en bevægelse for mere bestemmelse til borgerne samt at Regeringen skal stilles til ansvar.
Generative metaforer	Metaforen om selvstændige erhvervsdrivende som "skaffedyr" og "pengetræ" for Regeringen. Konstruerer ulige magtforhold defineret af magthavende politikere over de erhvervsdrivende, hvilket understøtter førnævnte problemstilling samt de anbefalede løsninger som.

Figur 6: NB frame 2

4.1.3 Tredje case - Genåbningsforhandlingerne

Som beskrevet tidligere vil tredje case centreres omkring optakten til den politiske aftale "Rammeaftale om plan for genåbning af Danmark". Dette indebærer henholdsvis introduktionen af genåbningsfasen den 24. februar 2021, og det politiske spil som udfoldede sig til og med den 22. marts 2021, hvor planen blev præsenteret i Statsministeriet. Denne rammeaftale havde til hensigt at skitsere generelle retningslinjer og tiltag for genåbningen af samfundet, hvilket bl.a. indebar hjælpe- og kompensationspakker og coronapas samt tidshorisont for udfasing af restriktionerne (Statsministeriet 2021). Denne aftale var støttet af et bredt flertal i Folketinget, hvoraf NB som det eneste parti udeblev fra aftalen. Netop derfor vil det være interessant at undersøge hhv. S' samt NBs perspektiv på opløbet af aftalen.

4.1.3.1 Socialdemokratiet

I dette afsnit vil S' framing af genåbningsfasen undersøges gennem henholdsvis Mette Frederiksens første genåbningstale på pressemødet i statsministeriet den 24. februar 2021, og dernæst senere gennem udsnit fra spørgerunden der fandt sted den 2. marts 2021 i Folketinget omhandlende samme emne. Hertil vil der i dette afsnit kun fokuseres på S' udlægning af genåbningen i denne spørgerunde. Udsnit af spørgerunden i Folketinget er efterfølgende også blevet postet og fremhævet på S' egne sociale medier (Socialdemokratiet 2021).

Med afsæt i genåbningstalen af Mette Frederiksen og Regeringen, afholdt den 24. februar 2021, udledes der flere aspekter af problemstillingen i S' framing. I denne sammenhæng udtaler Mette Frederiksen:

“Vi er i gang med som samfund at finde en uhyre svær balance, hvor vi holder epidemien under kontrol og samtidig får mest muligt af samfundsaktiviteten i gang – både af hensyn til menneskers trivsel og af hensyn til økonomien.” (Bilag 6:2)

Således sættes der fokus på balancen mellem at begrænse epidemien, og samtidigt regulere nedlukningstiltagenes negative effekt på den menneskelige trivsel og samfundets økonomi (Bilag 6: 2). Hertil udledes der derfor to elementer i genåbnings-problemstillingen. Det første element udledes som værende de samfundsøkonomiske samt trivselsmæssige omkostninger, som nedlukningen medfører. Hertil udledes det andet element som værende bestående af sundhedsmæssige omkostninger på baggrund af Covid-19 smitte i samfundet. Disse elementer fokuserer Mette Frederiksen ligeledes på i spørgerunden i Folketinget den 2. marts 2021, hvori hun understreger, at nedlukning tærer på alle i vores samfund, hvorfor det er nødvendigt, stadig at handle ansvarligt og forsigtigt, for at epidemikontrollen ikke sættes over styr (Bilag 8: 1). Samtidigt udledes der et fokus på, at tabet af kontrol med Covid-19 smitten som følge af en genåbning kan medføre nye og potentielt større nedlukninger, hvortil større omkostninger for samfundet potentielt vil medfølge (ibid.). Med dette in mente udledes genåbnings-problemstillingen fra S dermed som at indebære flere forskellige aspekter. Dog ses et hovedfokus på afvejning mellem samfundsøkonomiske samt trivselsmæssige omkostninger, som følge af nedlukningstiltag, samt de sundhedsmæssige omkostninger som stigende smitte med Covid-19 vil medføre samfundet.

Når ovenstående elementer i problemstillingen er udledt, findes det nødvendigt at klart definere årsagerne til disse. Hertil udledes årsagerne når Mette Frederiksen selv identificerer smitten med Covid-19, som værende potentiel årsag til flere nedlukninger og potentielt større omkostninger for samfundet, hvis denne ikke kan kontrolleres (Bilag 6: 5). Dette understreges endvidere også i spørgetimen i Folketinget (Bilag 8: 1).

I genåbningstalen præsenteres der flere løsninger, hvilket indledningsvist ses som udfasning af restriktioner, som bl.a. genåbning af detailhandlen, skoler og udendørs idræt, samt smittereducerende tiltag såsom vaccination og test mod Covid-19. (Bilag 6: 2-4). Disse tiltag understøttes af statsministeren i hendes indledende tale under spørgetimen i Folketinget (Bilag 8: 1-2). Yderligere udtaler statsministeren, at genåbningen af arbejdspladser forventes at bidrage med mere end to milliarder kroner om måneden til Danmarks BNP, hvorved dette understreges som en del af løsningen på problemstillingen omhandlende økonomiske konsekvenser som følge af nedlukningen (Bilag 6: 5). Således udledes flere løsninger, som at indebære en udfasning af samfundsmæssige restriktioner, samt smittereducerende tiltag i form af bl.a. test og vaccination af befolkningen i Danmark.

I relation til ovenstående udtaler Mette Frederiksen i forbindelse med spørgetimen i Folketinget: *“Vi ser frem mod en tid, hvor vaccinerne er vores supervåben og også adgangsbilletten til friheden igen.”* (Bilag 8: 1). Således anvendes der en generativ metafor, hvori hun sammenligner vacciner med et supervåben. Denne metafor genererer en ny forståelse af vaccinebegrebet da den sættes i overensstemmelse med et karakteristika for et våben. Her understøtter metaforen problemstillingen, som værende en konfliktpræget samfundssituation i overensstemmelse med kamptilstande, hvor vaccinerne indsættes som løsningen i en kamp mod fjenden, benævnt som værende Covid-19 smitte.

Figur på toppen af næste side demonstrerer således S' framing under genåbningen, med udgangspunkt i Entmans fire analytiske elementer.

Funktioner	Genåbningsforhandlingerne
Definition af problemstilling	Nedlukningen medfører samfundsøkonomiske, trivsels- og sundhedsmæssige konsekvenser.
Diagnosticering af årsager til problemstilling	Smitte med Covid-19 som årsag til nedlukning.
Moralske vurderinger	N/A
Anbefalede løsninger	Genåbning af samfundsaktivitet, som løsning på trivsels og økonomiske problematikker. Vaccination af borgere mm. med henblik på løsning af sundhedsmæssige problemstillinger i relation til Covid-19 smitte
Generative metaforer	Vacciner er et 'supervåben' mod Covid-19.

Figur 7: S' frame 3

4.1.3.2 Nye Borgerlige

Med henblik på at undersøge NBs framing af optakten til genåbningsaftalen, vil der være to primære dokumenter, som begge er blevet postet på henholdsvis NBs Facebookside og egen hjemmeside. Det første dokument er en transskribering af en video som blev lagt op på NBs Facebookside den 22. marts 2021 som navngivet, '*Giv danskerne deres liv tilbage*' (Nye Borgerlige 2021c; Bilag 7). Det andet dokument stammer ligeledes fra et post på Facebook den 16. marts 2021, hvori dette refererer til artiklen '*Tillid er bedre end kontrol*' fra Pernille Vermunds blog på NBs egen hjemmeside (Nye Borgerlige 2021b). Denne artikel findes relevant da den omhandler NBs generelle holdning til, hvordan Regeringen håndterer genåbningen af Danmark, samt hvordan den ideelt burde foregå.

Med henblik på at kunne identificere hvordan NB definerer problemstillingen under genåbningsforhandlingerne, var et af deres største kritikpunkter af Regeringen bl.a. deres syn på frihed og rettigheder til befolkningen. Dette er et af NBs helt centrale pointer i deres problematisering af genåbningsforhandlingerne, hvilket eksempelvis kan ses i følgende citat fra Pernille Vermund:

“Vi vil gerne af med tvang, restriktioner og påbud, så danskerne kan få deres frihed tilbage. Regeringen og støttepartierne havde en anden dagsorden om at fortsætte nedlukningen og opfinde nye kontrolforanstaltninger.” (Nye Borgerlige 2021b)

Dette vidner både om en utilfredshed fra NB rettet mod Regeringen og dens støttepartier, med henblik på udfasning af restriktionerne, samt mod Regeringens ønske om at bibeholde overhånden i magtrelationen til befolkningen (ibid.). De begrundede denne definition af problemstillingen med, at danskerne har fortjent at få deres frihed tilbage, og ikke skal udsættes for flere unødvendige kontrolværktøjer. Dette kan yderligere ses da Pernille Vermund udtaler: *“Regeringen har tydeligvis allerede en plan, som betyder, at vi skal langt hen på sommeren, før danskerne kan håbe på at få deres frihed tilbage.”* (ibid.). Hermed tillægger NB, og Pernille Vermund, fokus på befolkningens frihed og dertil Regeringens ønske om fortsat at begrænse denne. Ud fra ovenstående påpeges det, at NB generelt søger at opstille problemstillingen som værende en magtkamp, hvoraf danskerne lider under en Regering der søger at udnytte Covid-19 krisen, til at forlænge samt kreere nye unødvendige kontrolværktøjer. Et eksempel på et af de problematiske kontrolværktøjer, anses i denne sammenhæng som indførelsen af kravet om coronapas, hvortil Vermund udtaler at dette fungerer som:

En kontrol af borgerne, af virksomhederne som betyder, at man kan forhale genåbningen yderligere. Endnu et værktøj, endnu en magtbeføjelse, som man vil give til Mette Frederiksen (...) hun kommer jo også til at bruge den, og i værste fald misbruge den’ (Bilag 7: 1)

NB omtaler dermed coronapasset som et unødvendigt værktøj, som Regeringen vil gøre brug af, og muligt misbruge, i forbindelse med magtudøvelse overfor befolkningen. Således udledes der her en central problemstilling i framingen fra NB, omhandlende magtudøvelse fra Regeringen overfor befolkningen. Dette understreges yderligere, da NB omtaler Regeringens politiske tilgang til genåbningen som et udtryk for ‘kontrolpolitik’ og ikke sundhedspolitik (Nye Borgerlige 2021b). Det er dog ikke udelukkende kontrolværktøjerne, som NB tilegner årsagen for problemstillingen omhandlende Regeringens magtudnyttelse, da de yderligere påpeger det politiske venstreorienterede flertal som årsag til problemet. Dette skyldes, at de ifølge Vermund, svigter befolkningen idet de støtter op om kontrolværktøjer der mindsker danskernes frihed og ikke forholder sig kritiske overfor Regeringen (Nye Borgerlige 2021b).

“Det er en bekymrende udvikling i den gale retning, men desværre også forudsigeligt, når det er de venstreorienterede socialister, som sammen med Regeringen svinger taktstokken over danskerne.” (Nye Borgerlige 2021b)

I denne sammenhæng placerer Vermund således venstreorienterede partier i direkte relation til en udvikling i ‘den gale retning’, hvilket for NB handler om udviklingen af kontrolværktøjer under Covid-19 genåbningen samt mindre frihed og tillid til befolkningen (ibid.). Yderligere skildres der hertil også ved påpegningen af ‘den gale retning’ og denne som værende mere kontrol, restriktioner og magtudøvelse, også et eksempel på en klar negativ moralsk vurdering af dette (ibid.). Vermund understreger i denne sammenhæng også en positiv moralsk vurdering af mere tillid til danskerne, i stedet for at søge at kontrollere befolkningens adfærd. Denne pointe udpensles ligeledes i artiklens titel, som er navngivet: *‘Tillid er bedre end kontrol’* (Nye Borgerlige 2021b).

“Danskerne skal have deres liv og frihed tilbage. Smitten er lav, vi har tillid til danskerne. Lad os nu få åbnet vores samfund, og så slå hårdt ned de steder hvor smitten spreder sig“
(Bilag 7: 1)

I forlængelse af NBs opfattelse af moralske dragninger mellem frihed og kontrol, opstiller Pernille Vermund også nogle mulige løsninger på udfordringerne relateret til Regeringens genåbningsplan. Dette indebærer et ønske om at accelerere genåbningen og som tidligere nævnt, give tillid til den danske befolkning (Nye Borgerlige 2021b). Helt konkret anbefaler NB at man burde åbne helt op for landet, og derefter tage brug af en restriktionsstrategi, hvor man først griber ind med restriktioner når man oplever forhøjet smittetryk (ibid.). Hertil ville coronapas ikke fungere som en generel adgangsgivende kontrolenhed for alle sociale og kulturelle aktiviteter som Regeringen foreslår, men derimod som et standardpas der checkes ved ind- og udrejse af Danmark (ibid.)

Afslutningsvist med henblik på brugen af generative metaforer, udledes der hertil en tilstedeværelse af disse i NBs framing. Et eksempel på en generativ metafor der er symptomatisk for NBs framing af genåbningsforhandlingerne, finder hertil når de associerer Regeringen, og de resterende partiledere, med unødvendige magtbeføjelser som set i følgende citat: *“det kan ikke være rigtigt, at resten af befolkningen skal holdes i et jerngreb af en regering, som der nu sidder 8 partiledere og er villige til at give yderlige magtbeføjelser.”*

(Bilag 7: 1). Heraf fremgår den generative metafor idet NB associerer Regeringens håndtering af Covid-19 med et 'jerngreb' om befolkningen. Dette henleder til idéen om at befolkningen blot er passive og uskyldige aktører, i relation til Regeringens magtudøvelse. Hertil udledes dog også at NB ikke blot sætter Regeringens magtudøvelse over borgerne i fokus, men dertil også drager parallel til andre partiers på tværs af det danske politiske landskab, som understøttende årsag til denne problemstilling. Nedenstående figur opsummerer NBs framing af genåbningsforhandlingerne.

Funktioner	Genåbningsforhandlingerne
Definition af problemstilling	Regeringen viser ikke tillid til danskerne og genåbner samfundet, men søger at udnytte Covid-19 krisen til at udøve magt over befolkningen.
Diagnosticering af årsager til problemstilling	Hhv. kontrolværktøjer såsom coronapas der forårsager mere kontrol og mindre tillid mellem danskerne og Regeringen, samt de resterende partier i folketinget der blot understøtter Regeringens magtinteresser.
Moralske vurderinger	NB drager moralsk skildring via tillid og kontrol. Hertil udledes en forbindelse mellem tillid uden restriktioner som værende positivt, hvortil en negativ moralsk vurdering findes når befolkningen underlægges 'unødvendig' kontrol.
Anbefalede løsninger	Man burde vise tillid til danskerne og åbne samfundet. Hertil kun anvende restriktionerne såsom coronapas ved grænserne og i enkelte sager med forhøjet smittetryk.
Generative metaforer	Befolkningen der holdes i et: ' <i>jerngreb</i> '. Associerer restriktionerne og Regeringens håndtering, med et stramt greb om en passiv befolkning, hvortil problemstillingen understøttes.

Figur 8: NBs frame 3

4.2 Analysedel 2 - Strategisk politisk framing af Covid-19

Efter ovenstående analysedel 1, vil følgende afsnit tage udgangspunkt i et kriseorienteret perspektiv, udført på baggrund af førnævnte udledte frames fra S og NB, i relation til Covid-19 håndteringen i Danmark. Hertil vil analysedel 2 fungere i en bredere analytisk funktion, hvortil de tre førnævnte cases vil perspektiveres til kriseudnyttelsesteori, med henblik på at

frembringe ligheder og forskelle på deres udvikling af framing under Covid-19, samt politiske implikationer i denne sammenhæng.

4.2.1 Framingkonkurrencer

Som tidligere nævnt står det politiske spil centralt indenfor kriseudnyttelsesteorien, med henblik på, hvordan strategiske framingkonkurrencer mellem regering og opposition udspiller sig (Jf. 2.4). Hertil vil der først og fremmest fokuseres på disse kommunikative framingkonkurrencer og tilhørende analytiske fokuspunkter indenfor kriseudnyttelsesteori, udfra en analyse af de udvalgte cases i analyse del 1. (Jf. 4.1). Den første framingkonkurrence indebærer en analyse af, hvordan S og NBs udledte frames udvikler sig i forhold til definering af signifikans og betydning i relation til krisens problemstilling, og herunder, hvordan disse frames hver især søger at prioritere og negligere forskellige aspekter. Dette omtales også som betydning og signifikans i kriseudnyttelsesteori (Jf. 2.4). Den anden framingkonkurrence centrerer sig om fastlæggelsen af kausalitetsforbindelser mellem krisesituationen og særlige aktører, hvilket i denne undersøgelse tilgås gennem partiernes framing af forbindelsen mellem årsagen til deres opstillede problemstilling (Jf. 2.4).

4.2.1.1 Enighed om Covid-19 og nedlukning

Med henblik på ovenstående findes det relevant at starte med at udlede forskelle og ligheder, mellem NBs og S' framing af første case (Jf. 4.1.1). Bemærkelsesværdigt er der en længere række ligheder ved framingen af nedlukningen, da de begge eksempelvis understreger faren relateret til accelereret smittetryk af Covid-19 ved definering af problemstillingen (Jf. Figur 3; Figur 4). Desuden påpeger begge partier, at denne krise er unik og at vi som samfund skal tage situationen alvorligt, og handle med henblik på at mindske de sundhedsmæssige konsekvenser af smitten med Covid-19 (ibid.). Dermed er NB og S tilnærmelsesvist identiske i deres omtale af betydningen og signifikansen af Covid-19 smitten, i relation til nedlukningen af samfundet i marts 2020.

Når det kommer til den anden framingkonkurrence kan der også påpeges flere ligheder i S og NBs framing omhandlende kausalitet mellem problemstilling og årsag. Der udledes bl.a. hos begge partier en fælles opfattelse af, at accelererende smittetryk fungerer som årsagen til nedlukningen af samfundet (Jf. Figur 3; Figur 4). Dermed findes der fra begge partier større fokus på pålægning af skyld på eksterne omstændigheder, herunder Covid-19. Med henblik på

kriseudnyttelsesteori, omtales denne ansvarspåleggelse som værende en exogenisering af kriseskylden, da man omtaler eksterne omstændigheder som årsagen til problemet (Jf. 2.4).

4.2.1.2 Socialdemokratiet holder kurs, Nye Borgerlige ændrer strategi

Med henblik på anden case vedrørende minksagen, kan der i langt højere grad udledes forskelle i framingen fra S og NB, end ved den første case. S' framing af casen minder meget om første case, idet de understreger at truslen relateret til de sundhedsmæssige aspekter, herunder Cluster-5 mutationen blandt minkbesætninger, overskygger problematikken relateret til det ulovlige påbud om aflivning af minkene (Jf. Figur 5). Dermed er betydningen og signifikansen af minksagen, sidestillet i S' framing med første case idet at truslen for virussen overskygger alle andre behov. Omvendt ses der en bemærkelsesværdig ændring i NBs framing af minksagen, hvori der primært fokuseres på signifikansen af problematikken relateret til magtudøvelsen, og hertil befolkningens rettigheder og frihed (Jf. figur 6). Dermed negligerer NB signifikansen vedrørende de sundhedsmæssige aspekter relateret til mutationen af Covid-19. Mere specifikt anser de problematikken vedrørende minksagen som værende en demokratisk krise, hvori det ulovlige påbud er med til at udfordre det danske folkestyre og underminere borgernes rettigheder (Jf. Figur 6).

Samlet set er begge partier enige om, at problematikkerne forårsager store udfordringer for det danske samfund, men er uenige om hvad der ligger til grund for truslen. Betydning og signifikans i relation til Covid-19 mutationen negligeres af NBs framing under case 2. Omvendt anerkender og indrømmer S, at der eksisterer en problemstillingen relateret til det ulovlige påbud, men negligerer betydningen af dette på baggrund af sundhedsmæssige aspekter og trusler (Jf. Figur 5).

Skiftet i første framingkonkurrence omhandlende minksagen som nævnt ovenfor, medfører yderligere et skift i anden framingkonkurrence, hvilket omhandler forbindelsen mellem årsag og problem (jf. kriseudnyttelsesteori). Selvom S ligesom ved første case påpeger Covid-19 virus som årsag til problemstillingen, så findes der en ændring i NB forklaring idet de peger på S som årsag til den demokratiske krise affødt af det ulovlige påbud (Jf. Figur 6). Således findes der et skift fra en exogenisering af kriseskyld som fremhævet i NBs framing ved første case, til en endogenisering af kriseskyld rettet mod S som drivende aktør i minkproblematikken. Det er værd at bemærke, at der er flere elementer i NBs framing af minksagen såsom bl.a.,

diagnosticering af årsager og løsninger, samt draging af moralske vurderinger, som understøtter kausalforbindelsen mellem S og den danske demokratiske krise (Jf. Figur 6).

4.2.1.3 Nye Borgerlige: Alene i oppositionen

Det er særligt interessant at bemærke, hvordan NB i tredje case omhandlende genåbningsforhandlingerne af Danmark, afrunder deres framing af Covid-19, med at stå i opposition til S' framing. Hvis man først påpeger S' framing af genåbningsforhandlingerne, så lægges der i høj grad vægt på at italesætte problematikken relateret til befolkningens mentale sundhed, samt erhvervslivets økonomiske konsekvenser som følge af nedlukningen (Jf. Figur 7). S understreger hermed signifikansen og betydningen af ovennævnte udfordringer, og negligerer hertil omfanget af truslen relateret til Covid-19 smitte. De udviser dog fortsat en respekt for truslen relateret til accelereret smittetryk, men prioriterer blot befolkningens mentale velvære, og præsenterer derfor en gradvis genåbning af samfundet (Jf. Figur 7). Derved påpeges en ændring i S' omtale af betydning og signifikansen af Covid-19 i forhold til tidligere cases værende nedlukningen og minksagen.

Selvom NB tilkendegiver problematikken relateret til de økonomiske konsekvenser og mentale sundhedsudfordringer som S påpeger, så understreger, de yderligere at genåbningen går for langsomt (Jf. Figur 8). Mere specifikt påpeger NB, at S' ønske om langsomt at udfase restriktionerne og indførelsen af coronapas, afføder den centrale problemstilling, hvilket indebærer at S udelukkende strækker restriktionerne ud, for at bibeholde deres magt over borgerne (ibid.). Hertil fortsætter NB ligesom i minksagen, med at negligere aspekter såsom økonomiske konsekvenser, mental sundhed og covid-19 smittetryk og tillægger større signifikans til udfordringerne relateret til danskernes rettigheder og Regeringens magtudøvelse (ibid.). NB mener hertil at Regeringen skal udvise mere tillid til befolkningen, og lempe kontrollen som restriktionerne skaber. Signifikansen af disse udfordringer mener NB er fatale for det danske samfund, ligesom ved minksagen (ibid.).

I forbindelse med anden framingkonkurrence, er det interessant at påpege, at S ligeledes som ved tidligere cases, exogeniserer årsagen til problemstillingen om befolkningens mentale mistrivsel samt samfundets økonomiske tilstand (Jf. Figur 7). Hertil påpeger S, at årsagen til problemet er samfundets nedlukning, hvilket skyldes faren for accelererende smittetryk i samfundet. Herfra udledes en kausalitet mellem eksterne årsager og problematikkerne som S søger at belyse. Løsningen på dette mener S er en gradvis genåbning af samfundet, hvilket de

argumenterer for at være muligt, grundet at smittetrykket på dette tidspunkt var under kontrol (ibid.). Med henblik på NB, udbygges den kommunikative linje, som de lagde ved minksagen gennem framingen af genåbningsforhandlingerne. De understreger at det ikke blot er S, men også samtlige folketingspartier, der er til skyld for, at Regeringen har for meget unødvendig magt over den danske befolkning (Jf. Figur 8). De drager hermed en kausalitet mellem samtlige partier i Folketinget og Regeringens unødvendige magtudøvelse, og videreudvikler dermed deres skift fra en exogenisering af skyldpålæggelse fra første case, til en endogenisering af skyldpålæggelse med henblik på samtlige folketingspartier ved genåbningsforhandlingerne (Jf. 2.4)

Ved vurderingen af, hvilke generelle tendenser der er mulige at udlede i NBs framing, findes en af disse ved deres gennemgående kritik af Regeringen. Dette findes ved skiftet til endogenisering i deres framing under minksagen, hvortil der bindes kausalitet mellem Regeringen og centrale problemstillinger i NBs framing, herunder bl.a. den demokratiske krise. Hertil positionerer NB sig som enlig kritisk modpol til en egennyttig Regering. Dette står i direkte modstand til deres indledende standpunkt, hvoraf NB udtaler, at de hverken vil søge at udnytte Regeringens fejl under krisen, eller på nogen måde risikere danskernes folkesundhed (Jf. 4.1.1.2). Endvidere påpeges en generel tendens hos S som værende en uændret opfattelse af ansvarsplaceringen, hvori deres framing defineres af en exogenisering. En anden interessant bemærkning, som kan påpeges ved samtlige frames er, at NB i højere grad anvender kommunikative værktøjer, til at underbygge deres perspektiv såsom generative metaforer. Som tilføjelse hertil, kan der kun findes en enkelt generativ metafor fra S, hvorimod de i højere grad forholder sig informativt til de situationelle omstændigheder for krisen.

Disse generelle tendenser viser en udvikling af partiernes framing under Covid-19, hvoraf NB søger at delegitimere S' håndtering af Covid-19. Dette gør de ved at placere ansvaret af hhv. minksagen og genåbningsforhandlingerne på Regeringen og alle andre Folketingspartier, i stedet for at anerkende eksterne omstændigheder som årsagerne for problemstillingerne. Hertil er det interessant at undersøge, hvordan politiske implikationer i perspektiv af førnævnte analytiske pointer og kriseudnyttelsesteori, kan anskues i forlængelse af dette.

4.2.2 Politiske implikationer

Dette afsnit har til hensigt at drage paralleller mellem udviklingen af partiernes analyserede frames og de udledte resultater fra framingkonkurrencerne i analysedel 2, med henblik på at

belyse mulige årsagsforklaringer på efterfølgende politiske implikationer som reflekteret i meningsmålingerne. Hertil skal det tilføjes, at vi er bevidste om, at meningsmålinger ikke er en isoleret enhed i denne undersøgelse, og at der ikke kan drages en direkte kausalitet mellem partiernes framing og meningsmålingernes udvikling. Dog bliver nedenstående afsnit udfoldet, med henblik på at udforske den teoretiske forbindelse, som Boin, McConnel og t'Harts påpeger mellem framingkonkurrencers udvikling under kriser og deres efterfølgende politiske implikationer (Jf. 2.4.1).

Med udgangspunkt i implikationsscenerierne som skitseret i figur 1, kan der udledes forskellige scenarier med henblik på framingkonkurrencerne som analyseret ovenfor (Jf. Figur 1). Som påpeget ved analysen af første case, findes der et fravær af skyldpåleggelse rettet mod Regeringen fra NB, grundet deres exogeniserende framingstrategi i form af at pålægge smitte med Covid-19, som årsagen til behovet for nedlukning (Jf. 2.4.1). Dermed giver denne framing ikke anledning til nogle af de implikationsscenerier som opstillet i kriseudnyttelsesteorien (Jf. Figur 1). Derimod findes der senere hen ved analysen af NBs framing under minksagen og genåbningsforhandlingerne, belæg for fremkomsten af skyldpåleggelse rettet mod Regeringen i deres skift til en endogniserende strategi (Jf. 2.4.1). Under minksagen og genåbningsforhandlingerne, er der endvidere udledt en exogeniserende framingstrategi, idet at Regeringen tillægger årsagerne til problemstillingerne på eksterne omstændigheder (Jf. 2.4.1). Denne udvikling i partiernes kausalitetsstrategier, hvorved Regeringen ikke påtager sig ansvaret, giver hermed anledning til det som Boin, McConnell og t'Hart omtaler *blame showdowns* (Jf. Figur 1.). Relevant hertil fremhæves *elite rejuvenation*, hvilket ifølge kriseudnyttelsesteorien kun kan opstå ved *blame showdowns*, og indebærer hvordan en krise kan medføre permanente eller midlertidige positive effekter for en politisk aktør (Jf. 2.4.1).

I denne sammenhæng er både NB og S' tilslutning i meningsmålingerne, steget bemærkelsesværdigt under krisens fremtog. I denne sammenhæng er særligt to elementer i partiernes fremgang interessante, i forhold til analysen af begge partiers elite rejuvenation, benævnt som hhv. 1) hvornår partierne oplevede fremgang i meningsmålingerne under krisen, samt 2) hvordan partiernes vækst i forhold til meningsmålingerne, har udviklet sig i sammenhæng med udfasningen af samfundsrestriktionerne. Det sidste punkt inddrages særligt med henblik på at undersøge om, hvorvidt der findes belæg for midlertidige eller permanente effekter i henhold til partiernes elite rejuvenation (Jf. 2.4.1).

Med henblik på tidsrummet hvori partierne oplevede fremgang, var det S der først fik fremgang i ugerne efter første case, med en stigning på cirka 8 procentpoint i marts 2020, efter indtoget af de første Covid-19 restriktioner (Voxmeter 2021). I denne periode steg de fra 26 til cirka 33-34%, hvoraf de siden denne stigning har placeret sig stabilt i meningsmålingerne omkring 31 til 33% i perioden fra marts 2020 til maj 2021 (ibid.). Kigger man samtidig på deres framingstrategiske udvikling under Covid-19, er der lille til ingen udvikling, idet de kontinuerligt gennem rapportens udvalgte cases, anvender en exogeniserende strategi, hvori de påpeger eksterne omstændigheder som årsag til problematikkerne (jf. Analyse del 2 framingskonkurrencer). I denne sammenhæng fokuserer de udelukkende på sundhedsmæssige hensyn vedrørende problemstillingerne såsom Covid-19 virussen, mutationer heraf samt andre sundhedsmæssige og økonomiske aspekter (jf. Analyse del 2 framingskonkurrencer). Hertil påpeger Boin, McConnel og t'Hart at en exogeniserende framingstrategi kan medvirke til at afvige negative konsekvenser af kriseskyld for regeringer (Jf. 2,4). Dette findes især relevant i relation til NBs endogeniserende strategi, hvortil der i denne sammenhæng kan findes en mulig forklaring på, hvorfor S har bibeholdt deres fremgang i meningsmålingerne.

Kigger man på NBs fremgang, er processen ikke lige så lineær som hos S, idet de først oplevede drastisk fremgang under minksagen i perioden november til december 2020. Her oplevede de en betydelig stigning fra 3,5 til 6,4% (Voxmeter 2021). Denne vækst fortsatte op til genåbningsforhandlingerne, hvor de tre dage før aftalen toppede ved 9% (ibid.). Interessant i forhold til denne rapport er, at der samtidigt med minksagens forløb kan påpeges et skift i framingsstrategi fra NB, idet de modsat første case anvender en endogeniserende strategi, hvori der findes en skyldpålæggelse på S som årsag til en demokratisk krise (Jf. 4.2.1). Denne endogeniserende strategi udbygger de ved forhandlingerne op til genåbningsaftalen, idet de framer sig selv som enlig kritisk aktør i opposition til de resterende partier, som understøtter indførelsen af coronapas og andre restriktioner (ibid.). Med førnævnte in mente udledes der et sammenfald mellem NBs skift fra en exogeniserende til en endogeniserende framing, og væksten i NBs meningsmålinger.

Afslutningsvist er det værd at påpege, at partierne med henblik på udfasningen af samfundsrestriktionerne og samfundets genåbning har haft forskellige udviklinger i meningsmålingerne i perioden fra slut marts og til slut maj 2021. S har her oplevet minimal forandring i meningsmålingerne, med en ændring fra ca. 32,9 til 31,8% hvoraf NB modsat har oplevet en tilbagegang fra ca. 9 til 6,5% (Voxmeter 2021). Det er her muligt at begge partier

har draget stemmemæssig nytte af deres kausalitetsframing under Covid-19, hvoraf forskellen på de to partier, er at NB i højere grad oplevede en relativt større tilbagegang i ugerne efter genåbningsaftalen (ibid.). Her findes der umiddelbart belæg for en kortere elite rejuvation for NB, i takt med Covid-19 restriktionernes udfasning, og som konsekvens af dette, et svindende grundlag for nogle af de problemstillinger som NB bygger deres endogniserende framing på.

5. Diskussion: Nye Borgerlige og højrepopulisme

I forbindelse med NBs skift til en endogeniserende strategi under minksagen, hvorved de i højere grad lægger skyld på politikere, finder vi det interessant at diskutere om dette skift, er et udtryk for højrepopulisme der manifesterer sig i dansk politik under Covid-19. Selvom at begrebet populisme i sig selv er et enormt omstridt begreb, så er der efterhånden bred enighed om dets fremtog i det europæiske politiske landskab (Kolstad et. al. 2019).

Dette gør sig også gældende i Danmark, hvilket forskeren Silas L. Marker bl.a. har undersøgt gennem en diskursiv analyse af NB og Dansk Folkeparti (DF) (Marker 2020). Han undersøgte hertil populismebegrebet med udgangspunkt i Ernesto Laclau og Essex skolens definition af begrebet, hvilket indebærer en diskursiv inddeling af to grupper der forholder sig antagonistisk til hinanden. Denne inddeling for Laclau medføre oftest en skildring mellem *populus* (folket) og *magteliten* (den magtfulde gruppe) (Marker 2020: 121-122). Her konkluderede Marker at der var en forskel ved indholdet af populistiske elementer, i henholdsvis NBs og DFs diskurs. En interessant distinktion påpeget i artiklen, var hertil forskellen på definitionen af ‘den magtfulde gruppe’ blandt partierne. Imens DF i højere grad fokuserede på fremmedhadske elementer i deres diskurs, var NBs definering af den magtfulde gruppe indsnævret til kritik af folketingspolitikere som ‘magteliten’ (Marker 2020: 119). Særligt spændende påpegede Marker, at begrebet og identiteten ‘danskerne’ konstrueres af NB som en kollektiv identitet udgjort af alle andre end ‘eliten’, hvilket består af “[...] især politikere fra andre partier” (Marker 2020: 131). I denne sammenhæng udtaler Pernille Vermund bl.a. at NB er unikke i forhold til de andre partier i Folketinget, hvoraf hun understreger at: “[V]i er meget mere end et parti. Vi er meget mere end Christiansborg. Vi er de danskere, der siger tingene, som de er. Som holder, hvad vi lover, og som ikke giver op og bliver som de andre” (Marker 2020: 132). Hertil understreger Marker dermed at NB identificerer sig selv som “danskere” og ekskluderer sig fra den politiske elite (ibid.).

Interessant at bemærke hertil, er at skildringen mellem befolkning og politisk elite umiddelbart ikke er til at finde i analysen af NBs exogeniserende framingstrategi omkring første case, da der her tillægges en fælles forståelse mellem NB og S, om at eksterne omstændigheder i form af Covid-19, er til årsag for problematikken (Jf. 4.1.2). Derimod kan elementer fra klassisk højrepopulisme genkendes særligt i den endogeniserende framingstrategi som NB tog brug af fra minksagen og frem til genåbningsforhandlingerne i marts 2021 (Jf. 4.1.2). Som rapporten

konkluderede ved minksagen, var der flere tilfælde i empirien der viste elementer af kritik rettet mod 'den politiske elite' i form af politikerne, som på den måde understreger skellet mellem 'danskerne' (os), og politikerne (dem) (Jf. 4.1.2.2). Et eksempel på dette som nævnt tidligere i rapporten, er Pernille Vermunds italesættelse af problematikken relateret til minksagen, hvortil han understreger at Mette Frederiksen og Regeringen ødelægger fundamentet for danskernes frihed: "*Med ét slag blev tilliden mellem folk og regering slået til skæver. Med ét slag blegnede coronakrisen i lyset af (...) en demokratisk krise.*" (ibid.). Idet Vermund henviser til en 'demokratisk krise', som skabt af Regeringen og statsministeren, understreger hun yderligere elementer der øger skellet mellem den danske befolkning og politikerne. Disse elementer indebærer henholdsvis en placering af magt over lov og ret, samt en svækket tillid mellem regering og befolkning. Dertil uddyber Vermund yderligere: "*Vores kamp i dag er en kamp for folkestyret. Det er en kamp for friheden. Det er en kamp for, at politikerne ikke bare kan skalte og valte med vores liv.*" (Bilag 4: 2). Her understreger Vermund at NB placerer sig selv blandt de danske borgere, og dermed ikke er blandt den politiske elite (ibid.). Endvidere udbygger NB på denne endogeniserende strategi, ved at pege på alle folketingspartier som årsager til udfordringer relateret til restriktionerne, hvilket indskrænker danskernes frihed og rettigheder under genåbningsforhandlingerne (Jf. 4.2.1). Det er bemærkelsesværdigt også i denne periode, at NB oplevede fremgang i meningsmålingerne som tidligere nævnt (Jf. 4.2.1). Samlet set oplevede NB mere fremgang i meningsmålingerne i tidsrammen, hvor de anvendte endogniserende strategi i deres framing af Covid-19 modsat den exogeniserende strategi ved første case.

Med henblik på den højrepopulistiske diskurs som Marker har identificeret, er det derved interessant at påpege en eventuel sammenhæng mellem den endogeniserende strategi samt de højrepopulistiske elementer der er fremtrædende i slutningen af NB's framing af Covid-19. Hertil er det yderst interessant hvorvidt NB's endogniserende strategiskifte under framingen af Covid-19 ved minksagen, hænger sammen med et bevidst ønske om at drage stemmemæssige fordele af den højrepopulistiske bølge, som har rullet ind over det europæiske politiske landskab.

6. Konklusion

Som følge af ovenstående analyse og diskussion, udledes følgende konklusion med henblik på at besvare studiets problemformulering. Ud fra første samfundsnedlukning (Case 1), udledes der en framing fra Socialdemokratiets, hvoraf de lægger vægt på samfundsmæssige konsekvenser som følge af accelereret Covid-19 smittetryk, som hhv. problemstillingen og årsagen dertil. I denne sammenhæng anbefaler Socialdemokratiet nedlukning af samfundet som løsning på problemstillingen. Ved samme case abonnerer Nye Borgerlige på Socialdemokratiets definition af problemstillingen, samt årsagerne og løsningerne til denne. Begge partier lægger ydermere vægt på moralske dragninger, i form af bl.a. en positiv vurdering af hensynsfuld adfærd i henhold til mindskning af Covid-19 smitten i samfundet.

I relation til minksagen (Case 2) er Socialdemokratiet og Nye Borgerlige ikke lige så enige i framingen af problematikken som ved Case 1. Socialdemokratiet definerer problemstillingen som bestående af nødvendigheden forbundet med at udstede et ulovligt påbud om aflivning af mink. Hertil ses accelererende smitte af Cluster-5 mutationen blandt mink, og sammenhængen til økonomiske og potentielt sundhedsmæssige omkostninger som årsagen til problemstillingen, hvor de moralske dragninger ligger i selve det ulovlige påbud og at det ville have været uforsvarligt ikke at reagere. Socialdemokratiet opstiller løsningerne til denne problematik som værende compensation til de minkavlere, der har mistet deres erhverv og levebrød. Modsat case 1 om nedlukning, framer Nye Bo minksagen diametralt anderledes. De lægger her afstand til Socialdemokratiets framing, og fokuserer i højere grad på lovbruddet ved at omtale det som en demokratisk krise, der overgår de sundhedsmæssige udfordringer.

I forbindelse med genåbningsforhandlingerne (Case 3), udledes det at partierne fortsat framer forskelligt. Socialdemokratiet definerer hertil deres problemstilling ud fra økonomiske, trivsels- og sundhedsmæssige konsekvenser som følge af fortsat nedlukning, hvortil løsningen findes som værende genåbning af samfundet under udrulning af hhv. vacciner og coronapas. I modsætning hertil, fokuserer Nye Borgerlige i langt højere grad på, at Regeringen ikke viser tillid til danskerne. Nye Borgerlige omtaler dertil den primære problemstilling, som værende Regeringens ønske om at indføre nye kontrolværktøjer der forårsager mere kontrol og mindre tillid mellem danskerne og Regeringen, samt de resterende partier i Folketinget der blot understøtter Regeringens magtinteresser. Hertil findes en anbefalet løsning ved udfasningen af restriktionerne og undladelsen af coronapas.

Analysedel 2 beskæftiger sig med udledte frames fra analysedel 1, og tilføjer endvidere et kriseudnyttelsesteoretisk perspektiv, med henblik på at frembringe ligheder og forskelle på deres udvikling af framing under Covid-19, samt politiske implikationer af dette. Først og fremmest udledes der i starten af første case en enighed, der centrerer sig om den høje signifikans og betydning af Covid-19 smitten i relation til definition af problemstillingen fra begge partier. Dog sker der hertil en ændring under minksagen, da Nye Borgerlige skifter fokus til en anden problemstilling, hvori der findes tilhørende elementer, repræsenteret bl.a. af en demokratisk krise, som tillægges højere signifikans. Dette skift i fokus hos Nye Borgerlige fortsætter endvidere gennem genåbningen. I relation til dette, udledes der derimod en kontinuerlighed i Socialdemokratiets framing omhandlende den høje signifikans og betydningen af Covid-19 smitten gennem alle tre cases. I sammenhæng med dette udledes der også et skift fra en exogeniserende framingstrategi i første case til en endogniserende framingstrategi under minksagen hos Nye Borgerlige. Hertil ses Socialdemokratiets derimod uændrede exogeniserende framingstrategi, hvori de fortsat pålægger skylden eksterne omstændigheder i alle tre cases. På baggrund af udvikling i partiernes kausalitetsstrategier, udledes der indikationer på et implikationsscenario i form af *blame showdown* under og efter minksagen. Yderligere fremhæves der i overensstemmelse med kriseudnyttelsesteoretiske begreber og udviklinger i partiernes framing, en mulig forbindelse til elite rejuvenation i henhold til sammenfaldet mellem begge partiers positive fremgang i meningsmålingerne, og deres analyserede kausalitetsstrategier.

Afslutningsvist inddrages en analyse fra Københavns Universitet, omhandlende en tidligere analyse af Nye Borgerliges højrepopulistiske diskursive tendenser, med henblik på at udforske paralleller mellem højrepopulisme og de forudgående udledte frames samt kausalitetsstrategier. Hertil findes det interessant at påpege en eventuel sammenhæng mellem den endogeniserende strategi der er fremtrædende i slutningen af Nye Borgerliges framing af Covid-19 og højrepopulistiske elementer. Denne diskussion leder til spørgsmålet omhandlende, hvorvidt Nye Borgerliges endogniserende strategiskifte i deres framing, hænger sammen med et bevidst ønske om at drage stemmemæssige fordele af højrepopulistiske diskursive elementer.

7. Refleksioner

Følgende afsnit vil vurdere og reflektere over undersøgelsens resultater, med udgangspunkt i studiets teoretiske, metodiske og empiriske valg. Således vil afsnittet reflektere over, hvordan disse valg har påvirket studiets pålidelighed, generaliserbarhed samt validitet og reliabilitet.

Vi ønsker indledningsvist at reflektere over rapportens reliabilitet. Dette vurderes ud fra, om den indsamlede data er pålidelig (Jensen & Kvist 2017: 52). Pålideligheden vurderes dertil på baggrund af resultaternes nøjagtighed, i relation til om, hvorvidt undersøgelsens metodiske rammer, vil øge sandsynligheden af at opnå de samme resultater, ved udførelse af en ny undersøgelse (ibid.). Med henblik på vurderingen af reliabiliteten findes der først og fremmest en fordel i brugen af data fra forskellige dokumentkilder, som ikke er blevet behandlet eller påvirket ved indsamlingen af disse. Dog findes der en tolkning og vurdering i den deduktive kodning af disse dokumenter, som kunne svække studiets reliabilitet, eftersom det indebærer et vis element af subjektiv vurdering og fortolkning af de teoretiske komponenter (Jf. 3.3.3). Dog har vi søgt at styrke reliabiliteten af disse kodninger gennem en klar analysestrategi, med henblik på at overskueliggøre og skabe gennemsigtighed ved rapportens analytiske fremgangsmåde.

Et andet centralt vurderingskriterie for undersøgelsen er den interne validitet, hvilket omhandler en undersøgelses evne til at besvare den opstillede problemstilling (Jensen & Kvist 2017: 52). Heraf udspringer der en udfordring relateret til designet af denne rapport, med henblik på om, hvorvidt empirien tilstrækkeligt formår at afdække feltet omkring forskningsspørgsmålet (ibid.). Med henblik på at imødekomme denne udfordring og styrke rapportens interne validitet, er der løbende i analysen henvist til et udvalg af primære kilder understøttet af sekundære kilder, således at resultaterne bliver udfordret og understøttet af forskelligartede relevante empiriske dokumenter.

Afslutningsvist er det yderligere relevant at reflektere over undersøgelsens eksterne validitet, som måler generaliserbarheden af genstanden for analyse (Jensen & Kvist 2017: 52). I denne sammenhæng påpeges det, at dette kvalitative casestudie baseres på en forklarende og deskriptiv forskningstilgang (Jf. 3.2). Hensigten heri findes dertil i at beskrive og endvidere muligt ekstrapolere til sammenhænge med et fokus på at frembringe dyb viden om processer og helheder, i komplekse kontekstbestemte cases. Det er således ikke hensigten med dette

casestudie at drage konklusioner med henblik på en formel og absolut generaliserbarhed, hvorved den generelle eksterne validitet i studiet ikke kan anskues som værende høj på baggrund af dette. Dertil skal det dog nævnes, at en akademisk relevans stadigvæk findes, på trods af at en formel generalisering af resultaterne i casestudiet ikke er mulig, da resultaterne vil kunne bidrage til vidensudviklingen i det generelle teoretiske felt (Flyvbjerg 2006: 227).

8. Litteraturliste

Altinget (2020), *Vælgervandringer: Konservatives fremgang sker på bekostning af Venstre.*

<https://www.altinget.dk/christiansborg/artikel/vaelgervandringer-konservatives-fremgang-sker-paa-bekostning-af-venstre> [28-04-2021].

Analyse & Tal (2021), *Politikere i mediernes kommentarspor*, pp. 1-13

<https://strapi.ogtal.dk/uploads/d8cc8c23b8014e2ba8e3227f9c03852d.pdf> [07-05-2021]

Berlingske (2020), *Måling: Socialdemokratiet står til bedste valg i tre årtier,*

<https://www.berlingske.dk/politik/maaling-socialdemokratiet-staar-til-bedste-valg-i-tre-aartier> [28-03-2021].

Berlingske (2021a), *Ellemann: Støjberg bør sige om hun bliver i venstre,*

<https://www.berlingske.dk/politik/ellemann-stoejberg-boer-sige-om-hun-bliver-i-venstre> [28-04-2021]

Berlingske (2021b), *Krav om coronapas får Nye Borgerlige til at forlade forhandlinger,*

<https://www.berlingske.dk/politik/krav-om-coronapas-faar-nye-borgerlige-til-at-forlade-forhandlinger> [13-04-2021]

Birkland, T.A. (2006), *Lessons of Disaster: Policy Change After Catastrophic Events*, Georgetown University Press, Washington D.C,

Boin, A., t' Hart, P., Stern, E. & Sundelius, B. (2005), *The Politics of Crisis Management: Public Leadership Under Pressure*, Cambridge University Press, Cambridge.

Boin, A. McConnel, A. & t'Hart, P. (2009), Crisis exploitation: Political and policy impacts of framing contests, *Journal of European Public Policy*, 16:1, 81-106.

Danmarks Radio (2021a), *Demonstration mod Regeringens coronahåndtering i gang i København* <https://www.dr.dk/nyheder/seneste/demonstration-mod-Regeringens-coronahaandtering-i-gang-i-koebenhavn> [29-03-2021]

Danmarks Radio (2021b), *Politik: Meningsmåling*. <https://www.dr.dk/nyheder/politik/meningsmaalinger> [28-04-2021]

Entman, R. (2015), Framing: Til afklaring af et spredt paradigme, *MedieKultur: Journal of media and communication research*, (58), pp. 115-123

Finansministeriet (2020), *Regeringen og alle Folketingets partier er enige om omfattende hjælpepakke til dansk økonomi*. <https://fm.dk/nyheder/nyhedsarkiv/2020/marts/Regeringen-og-alle-folketingets-partier-er-enige-om-omfattende-hjaelpepakke-til-dansk-oekonomi> [28-03-2021].

Flyvbjerg, B. (2006), Five Misunderstandings About Case-Study Research, *Qualitative Inquiry* 12(2), 219-245.

Folketinget (2020), *Referater af møder i salen*. <https://www.ft.dk/da/dokumenter/dokumentlister/referater?pageNumber=4&totalNumberOfRecords=115> [15-05-2021]

Frederiksen, M. (2020), <https://www.instagram.com/mette/?hl=da> [23-05-2021]

Green-Pedersen, C., (2012), Samfundsproblemer og medier: Hvordan spiller den partipolitiske dagsorden sammen med omgivelserne, I Green-Pedersen, C. (red.) *Partier I Nye Tider*. Aarhus: Aarhus Universitetsforlag, pp. 137-150.

Hjarvard, S., (2015), Framing: Introduktion til et begreb og en klassisk tekst, *MedieKultur: Journal of media and communication research*, (58), pp. 104-114.

Jensen, M. & Kvist, J. (2017), Hvordan laver man en stærk analysestrategi, I Kristensen, C. & Hussain, M. (red.), *Metoder i Samfundsvidenskaberne*, Samfundslitteratur, pp. 39-56

Jyllands Posten (2021), *Nye Borgerlige kommer ikke med i genåbningsaftale*, <https://jyllands-posten.dk/politik/ECE12851151/nye-borgerlige-kommer-ikke-med-i-genaabningsaftale/> [13-04-2021]

Kolstad, K. L., & Van Luttervelt, M. P. (2019), Populisme i Europa: En trussel mod det liberale demokratis institutioner?, *Økonomi & Politik*, 92(2).

Lindholt, M. F., & Petersen, M. B. (2021) Politisk polarisering af holdninger og adfærd blandt danske borgere under COVID-19-pandemien.

Lomborg, B (2004), *Global Crises, Global Solutions*, Cambridge: Cambridge University Press.

Marker, S, L (2020), Danmark er danskernes land: Højrepopulistisk diskurs i Danmark, *Politik*, 23(1): 119-143.

Newman, N., Fletcher, R., Schulz, A., Andi, S. & Nielsen, K, N. (2020), *Reuters Institute Digital News Report 2020*, Reuters Institute for the Study of Journalism, University of Oxford.

Nye Borgerlige (2020), *Nye Borgerlige slår ikke plat på Corona-virus*, <https://nyeborgerlige.dk/nye-borgerlige-slar-ikke-plads-pa-corona/> [08-05-2021]

Nye Borgerlige (2021a), <https://nyeborgerlige.dk/>, [29-03-2021]

Nye Borgerlige (2021b), *Tillid er bedre end kontrol*, <https://nyeborgerlige.dk/blog/pernilles-blog/tillid-er-bedre-end-kontrol/> [13-04-2021]

Nye Borgerlige (2021c), *Nye Borgerlige har i dag forladt forhandlingerne*,
<https://www.facebook.com/nyeborgerlige/posts/2034982383309974> [25-05-2021]

Olsen, H. (2003), Kvalitative analysestrategier og kvalitetssikring, *Tværgående tendenser i engelsksproget og skandinavisk kvalitativ metodelitteratur sammenholdt med Steinar Kvaales InterView*, Sociologisk forskning, Vol. 40 (1), pp. 68-103.

Olsson, E.-K., & Ihlen, Ø. (2018). Framing, I R. L. Heath & W. Johanesen (red.),
The international encyclopedia of strategic communication, Malden, Wiley-Blackwell pp. 1-11

Politiken.dk, (2021), *Fuck højrefløjen, fuck venstrefløjen. Vi er folket!!*,
<https://politiken.dk/indland/art8071598/De-er-kl%C3%A6dt-i-sort-og-vil-bek%C3%A6mpe-coronarestriktioner-%C2%BBFuck-systemet-fuck-Mette-fuck-politi-fuck-det-hele-mand%C2%AB>
[25-05-2021]

Rasmussen, E. S., Østergaard, P. & Andersen, H. (2017), *Samfundsvidenskabelig metoder - en introduktion*, Syddansk Universitet, Odense.

Regeringen (2020), *Pressemøde 11. marts i Spejlsalen*.
<https://www.regeringen.dk/nyheder/2020/pressemoede-11-marts-i-spejlsalen/> [28-03-2021].

Resodihardjo, S. (2006), *Crisis and Change: Understanding Crisis-Reform Processes in Dutch and British Prison Services*, Routledge, London

Scheufele, D. A., (2014), The state of framing research: A call for new directions, I Kenski, K. & Jamieson, K. (red.), *The Oxford Handbook of Political Communication*, Oxford University Press, Oxford, pp. 1-19

Schön, D., A. (1993), *Generative Metaphor: A Perspective on Problem-Setting in Social Policy, Metaphor and Thought*, Cambridge University Press, Cambridge, pp. 137–163.

Schröder, K. C., Blach-Ørsten, M., & Eberholst, M. K. (2020), *Danskernes brug af nyhedsmedier 2020*, Danskernes brug af nyhedsmedier Roskilde Universitet, Roskilde

Socialdemokratiet (2020), *Beslutningen om at slå alle mink ned var og er nødvendig*.
<https://www.facebook.com/watch/?v=385662445820806> [15-05-2021]

Socialdemokratiet (2021), *Samarbejde og brede aftaler gør Danmark stærkere*,
<https://www.facebook.com/socialdemokratiet/videos/116007433753435> [10-05-2021]

Statsministeriet (2020), *Statsminister Mette Frederiksens indledning på pressemøde i Statsministeriet om corona-virus den 11. marts 2020*, <https://www.stm.dk/presse/pressemoedearkiv/pressemoede-om-covid-19-den-11-marts-2020/> [08-05-2021]

Statsministeriet (2021), *Rammeaftale om plan for genåbning af Danmark*.
<https://www.stm.dk/presse/pressemeddelelser/rammeaftale-om-plan-for-genaabning-af-danmark/> [13-04-2021]

Triantafillou, P. (2017), *Analyse af dokumenter og dokumentation*, I Kristensen, C. & Hussain, M. (red.), *Metoder i samfundsvidenskaberne*, Samfundslitteratur, Frederiksberg C, pp. 125-153

TV2.dk (2020a), *Hundredevis af traktorer i kortege - en demonstration for folkestyret, siger landmænd* <https://nyheder.tv2.dk/samfund/2020-11-21-hundredevis-af-traktorer-i-kortege-en-demonstration-for-folkestyret-siger> [29-03-2021]

TV2.dk (2020b), *Her er minksagens forløb, som tvang ministeren til at gå af*
<https://nyheder.tv2.dk/politik/2020-11-18-her-er-minksagens-forloeb-som-tvang-ministeren-til-at-gaa-af> [15-05-2021].

Vermund, P. (2021), *Vi skal ikke vise 'pas' for at færdes i vores eget land.*
<https://www.facebook.com/PernilleVermundNB/posts/450840759701422> [16-05-20]

Voxmeter (2021), *Politiske målinger*, <https://voxbmeter.dk/meningsmalinger/> [28-03-2021].

WHO.int. (2021), *Timeline: WHO's Covid-19 response.*
https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/interactive-timeline?gclid=Cj0KCQjw0oCDBhCPARIsAII3C_GFQRTzPNrItk6Airjcb7FTeIn4OP-CWHSLSYbiKgoNdown_yhJASx0aAgMSEALw_wcB#event-0 [28-03-2021].

Youtube (2020), *Coronavirus, Pernille og danskerne.* <https://www.youtube.com/watch?v=Y6X5EkLMbY> [14-05-2021].

8.1 Bilagsoversigt

Bilag 1: *Pressemøde i statsministeriet d. 11. marts*

Bilag 2: *Pressemøde i statsministeriet d. 13. marts*

Bilag 3: *Transskribering af NB-video: Coronavirus, Pernille og danskerne*

Bilag 4: *Transskribering Pernille Vermunds tale til traktordemonstrationen i København*

Bilag 5: *Transskribering af Lars Boje Mathiesens tale til traktordemonstrationen i Århus*

Bilag 6: *Mette Frederiksen genåbningstale d. 24. februar 2021*

Bilag 7: *Transskribering af "Nye Borgerlige har i dag forladt forhandlingerne"*

Bilag 8: *Transskribering af spørgetimen i folketinget med Mette Frederiksen d. 2 marts 2021*

8.2 Figurer

Figur 1: *Politiske implikationsscenerier som følge af framingkonkurrencer*

Figur 2: *Illustration af analytisk fremgangsmåde*

Figur 3: *S' frame 1*

Figur 4: *NBs frame 1*

Figur 5: *S' frame 2*

Figur 6: *NBs frame 2*

Figur 7: *S' frame 3*

Figur 8: *NBs frame 3*